

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

8. september 1943 in Primorski Slovenci

Letos potekata dve pomembni obletnici, povezani z drugo svetovno vojno v Evropi in še posebej s Primorskimi Slovenci v takratni Julijski krajini pod Italijo. Pred petdesetimi leti je 25. julija padel fašistični režim v Italiji in 8. septembra istega leta je Italija tudi vojaško kapitulirala pred angloameriškimi zavezniki. Ta dva dogodka sta si v tesni medsebojni zvezi in sta odločilno vplivala na nadaljnji razplet vojaških operacij v tem delu Evrope. S padcem Mussolinija (25. julija) se je dejansko prelomila »jeklina os« Rim-Berlin, s podpisom brezpogojne vojaške vdaje (8. septembra) pa je bila ta os dokončno razbita. Zahodni zavezniki so tako izločili Italijo iz vojne in jo začeli osvoba-

jati izpod nemške zasedbe. Boj je bil srdit in zagrizen, kot pričata bitka za Montecassino v Južni Italiji in zavzetje Rima leta 1944. Frontna črta se nato pomakne na toskanske Apenine, kjer se Nemci krčevito upirajo in kruto znašajo tudi nad civilnim prebivalstvom. Znan je pokol prebivalcev na področju Marzabotta pod Apenini v Emiliji. Vojna se nadaljuje do konca aprila 1945. To je v glavnih obrisih potek političnih in vojaških dogodkov po juliju in septembru 1943, s katerimi so, kot že rečeno, tesno povezani naši kraji in ljudje na Primorskem. Slovenski mladeniči so morali služiti v vojski fašistične Italije v Etiopiji, Severni Afriki in v manjši meri v Rusiji. Mlajše letnike pa so itali-

janske vojaške oblasti mobilizirale v tako imenovane »posebne bataljone« in jih razmestile po notranjosti države za opravljanje raznih del. To so storile zaradi tega, da jih ne bi mobiliziral kdo drug, predvsem porajajoče se narodnoosvobodilno gibanje, ki ga je takrat posebej mladi Janko Premrl iz Vipavske doline s svojimi drznimi akcijami proti fašistični vojski. V enem takšnih spopadov je bil februarja 1943 ranjen in je kmalu nato v še ne povsem razčiščenih okoliščinah podlegel ranam. Ni dočakal ne razpada fašizma ne vojaške kapitulacije fašistične Italije. Mnogi drugi slovenski primorski fantje pa so razpad Italije dočakali na raznih še odprtih frontah ali že

kot ujetniki Angležev in Amerikancev v Severni Afriki, Južni Italiji in še drugje. V naslednjem obdobju se jih ogromna večina odloči, da se pridružijo jugoslovanskim partizanom v boju proti nacističnemu okupatorju. Trdno so bili prepričani, da gre izključno za narodnoosvobodilni boj, ki bo pregnal nacističnega okupatorja tudi iz njihove Primorske in omogočil združitev z ostalim delom matične Slovenije oziroma Jugoslavije. Tuje jim je bilo vsiljevanje revolucije in bratormorno klanje v osrednji Sloveniji. Lepo število primorskih fantov je ostalo tudi pri Angležih, ki so jih kot izučene pilote in poznavalce domačega področja uporabili za posebne izvidniške polete nad slovensko

ozemlje in za navezavo stikov s partizani. Ko so se ti fantje po končani vojni vrnili domov, so jih nove komunistične oblasti hladno in sovražno sprejele. Večina od teh je v nekaj letih »izginila« neznano kam po zaslugi Udbe, češ da so angleški vohuni. Tudi takšna ponižanja in razočaranja je moral prestatati marsikateri primorski človek, da ne govorimo o številnih slovenskih duhovnikih, ki so preživeli fašizem, a so po letu 1945 morali okusiti domače zapore. Skratka, Slovenci na Primorskem so 8. september 1943 doživeli kot osvoboditev izpod fašistične Italije, ki jih je 25 let pregnjala zaradi zvestobe njihovi narodni identiteti in jeziku. Nato so prišli pod novega okupatorja, nacistično Nemčijo. Po kratkem obdobju »svobode«, so čutili za svojo dolžnost, da se uprejo tudi novemu zavojevalcu in dosežejo končno osvoboditev in združitev z matično domovino. Mislimo, da je treba to specifično naravnost primorskih Slovencev spoštovati in objektivno vrednotiti zlasti danes, ko se je po osamosvojitvi Slovenije začelo razčiščevanje polpretekla zgodovine na objektivnejših osnovah. a.t.

NAŠ UVODNIK

Zopet poprimimo

Počitnice so v glavnem za nami. Z večjo vneto zopet začnemo s svojim delom. Po dvotedenski prekinitvi velja to tudi za naš časopis.

Teden za tednom bomo sledili najvažnejšim, predvsem krajevnim dogodkom. Posebno pozorni bomo na tri dejavnike: vero, kulturo in politiko.

VERA IN CERKEV

Vera in Cerkev sta srčika naših prizadevanj, življenje našega življenja, smer in vsebina našega časopisa, ki želi biti v tem smislu dosleden. Kaj pa tisti, ki nimajo vere? Naj se v njih utrdi vsaj sprejemanje tistih krščanskih vrednot, ki so občečloveške. Živeti moramo človeka vredno življenje.

KULTURA

Vsak narod razvija to, kar ima svojstvenega. Kako pa je pri nas? Ali se zadnja leta ne soočamo z nečim, kar bi lahko označili kot »prelom s preteklostjo«? Mnogim pomenijo jezik, branje, udeležba na prireditvah, sodelovanje v pevskih zborih, sploh narodna zavest in identiteta malo ali nič. So častne izjeme, ki jih ni malo, a ne zapolnijo nastajajočih vidnih vrzeli.

Če bi bili že od osnovne šole dalje učitelji skupaj s starši bolj zavzeti, bi bil danes položaj drugačen. Če bodoči rod ne bo slonel na kulturi naroda, kateremu pripada, bo izgubljen. Tak »prelom« postaja realna nevarnost.

Šola, radio, razne kulturne ustanove in nenazadnje Cerkev so poklicani, da skrbijo za rast človeka. Delujejo naj v medsebojnem priznanju, spoštovanju in sodelovanju.

POLITIKA

Beseda »politika« je umazana, dokler dovoljujemo, da se z njo ukvarjajo umazani ljudje. Politika je kakor testo, ki ga lahko mesimo s čistimi ali umazanimi rokami. Tu se preveč umikamo, celo hvalimo se z nekakšno apolitičnostjo, a to ni prav.

Poglejmo stvarno. Bližajo se volitve. Ali bomo ponovno doživljali medsebojne napade, omalovaževanja, prefinjen boj? Ljudje so tega siti. Želijo skupen organ, ki bi povezoval vse Slovence. Kako naj bi ga uresničili, to naj poskrbijo politiki.

Več kot stoletne izkušnje, ki jih imamo Slovenci na tem koščku zemlje, nam morajo biti v jasno opozorilo, nujen klic. In če danes ne bomo prišli do nečesa skupnega, bo jutri prepozno.

Nanizal sem nekaj zgoščenih misli, ki jih bomo skupaj in sproti razvijali v vsaki posamezni številki našega lista.

Dušan Jakomin

28. Dragi na pot

Ko se tiska prva popočitniška številka Katoliškega glasa so prve prireditve letošnje Drage že v polnem teku. Zdaj zasedajo mladi, konec tedna pa je posvečen »starejšim«. Mladi še iščejo odmevnost za svojo Drago, starejši pa pričakujejo običajno udeležbo, ki sega na vsa področja slovenskega prostora kot uveljavljena prireditve, ki ima svoj ugled in pomen. Tudi letošnja se — po napovedanem programu in povabljenih predavateljih — uvršča med tiste prireditve, ki puščajo za sabo bogate sledove, predvsem pa spodbude za nadaljnje razmišljanje. Tudi tokrat se organizatorji niso izneverili svoji tolikokrat dokazani občutljivosti za nacionalne in vrednostne kategorije. Vanje spada prav vse napovedane teme. Morda jim bo kdo lahko očital neko splošnost in nedorečenost, toda ob temah so tudi imena govornikov. Tako bo že prvi dan med udeleženci Drage 93 odlični propagator slovenske kulture v Parizu Evgen Bavčar, primorski človek, ki je za Slovenijo toliko bolj dragocen, ko se mora kot majhna država z izvirnimi domisljicami predstavljati svetu v trenutku, ki za take pobude ni najbolj ugoden bodisi zaradi splošne krize kot zaradi prenasičenosti z informacijami vsake vrste. E. Bavčar bo povedal, kako je slovenski človek lahko ponosen pred svetom, četudi se ne more hvaliti z veliko zgodovino, bleščečo umetnostjo, visoko znanostjo ali prefinjeno tehnologijo.

Posebno posrečena je ideja o okrogli mizi o manjšinski problematiki z dvema Italijanoma in dvema Slovincema z obeh strani meje, ljudmi, ki niso aktivni v politiki, a bodo morda znali predstaviti žgoča vprašanja tudi politikom, predvsem pa bodo povedali, kako si oni predstavljajo sožitje in sodelovanje, ki se danes — ob grozodejstvih, vojnah,

nemirih in krivicah, ki prihajajo od blizu in daleč — postavljajo kot nujnost za vso našo družbo, neglede ali jo gledamo s krščanskih ali laičnih stališč.

Tudi predavanje dr. V. Potočnika na teološko tematiko je aktualno in za slovenske razmere še kako koristno, saj smo vsi lahko pričre, kako zelo razkristjanjena je slovenska družba, celo bolj od marsikatero sredine, ki se lahko ponaša z manjšo ali bolj blede tradicijo. Teološka predavanja v Dragi so koristna, ker pomagajo odpravljati zamude in ustvarjati v verniku ustreznejšo, manj tradicionalno zavest. I. Senčar, ki je širši publiki znan iz pisanja v Tretji dan, pa bo v nedeljo popoldne zaključil Drago 93 z razmišljanjem o družbi in o mestu, ki ga v njej lahko še imajo mi, potem ko je postala predmet skoro surovih analiz sociologov, psihologov in tehnokratov. Po vsem tem bi lahko rekli, da je bil izbor tem in predavateljev posrečen in da si lahko veliko obetamo od letošnje Drage.

...Mi, ki smo izbruh in razmah revolucije doživeli kot odrasli ljudje, poznamo svojo resnico iz izkušnje. Tisti mlajši, ki naj bi nas sprejeli medse, posebno literarni kritiki, pa jo poznajo iz ideoloških organizacij in propagande. Motimo jih. Ni druge tolažbe, kot da bo čas - najboljši zdravnik in razsodnik - naredil svoje...

Vinko Beličič

...Revolucije, tiste »ta prave«, tiste, ki bo naredila tudi moralni zasuk v glavah, v Vzhodni Evropi še ni bilo...

Aleksander Solženicin

Ljudsko veselje ob Kraški ohceti. (foto Križmančič) Poročilo na 4. strani

Po 15. avgustu

Preklete poletje, Zločinsko poletje, Poletje grozot: trije naslovi treh italijanskih dnevnikov, ki so poročali o številnih umorih žensk, deklet in celo otrok, ki so se zgodili v teku poletja. Verjetno še ni bilo kaj podobnega v poletnem času. Beležiti moramo tudi to žalostno sliko vročih dni.

Časopisi so tudi poročali mnenja raznih »ekspertov«, ki niso nič drugega dokazali kot krizo idej. Ne moremo iskati vedno krivdo izven človeka, v družbi, v prejšnjih rodovih, tudi posameznik ima svojo odgovornost.

Bilo je tudi poletje požarov. Poročajo o nad 13.000 primerih: zgorelo je na tisoče hektarov gozdov zaradi suše in tudi zaradi podtikanja ognja, kar pomeni veliko ekološko katastrofo.

Bilo je tudi poletje suhih krav za turizem. Ekonomska kriza je mednarodnega značaja, zato tudi malo premikov; mesta niso bila prazna kot ponavadi, veliko ljudi je ostalo doma. Hotelirji in campingi so si pričakovali naval, ki ga ni bilo. Prav tako na hrvaških otokih, v Istri in Sloveniji.

PRAZNOVANJE MARIJINEGA VNEBOVZETJA

V cerkvenem letu imamo dva velika Marijina praznika: 8. decembra (Brezmadežna) in 15. avgusta (Vnebovzetje). Ker je slednji praznik v poletnem času, je postala tradicija, da verniki na ta dan obiščejo razna svetišča.

V številnih svetiščih se je zbrala velika množica vernikov. Sicer je bilo opaziti nove obraze tudi po župnijah, predvsem starejših.

Slednji zaradi zdravja ali let ne morejo več na daljšo pot, pa pride-

jo v domačo cerkev, tudi v spomin na osebna romanja v prejšnjih letih.

Repentabor: Odkar je tu župnik g. Tone Bedenčič, se je v tem dnevu znatno pomnožila prisotnost vernikov. Obogatil je liturgično dogajanje in obenem poskrbel za postrežbo ob sodelovanje celotne verske skupnosti. Prijazen in hladen kraj je leto privabil množico vernikov, ki so prisostvovali popoldanski maši na prostem. Prijazna postrežba je pridržala veliko število prisotnih.

Brezje: Kakor na Ptujski Gori in na Sveti Gori je ljubljanski nadškof blagoslovil posebno ploščo, ki spominja na posvetitev slovenskega naroda Materi božji: »V prvem letu svoje samostojnosti se je slovenski narod posvetil božji Materi Mariji - 18. avgusta 1992.« Ogromna množica je sledila popoldanski sv. maši na prostem. Slovesnost so lahko neposredno spremljali poslušalci 1. in 3. programa Radia Slovenija.

Sveta Gora: Marijin praznik v znamenju prenove, ki si jo je zastavila koprška škofija. Med mašo so peli združeni pevski zbori, obred je prenašala Televizija Slovenija.

Strunjan: Razen prve maše so bile ostale na prostem, cerkev bi ne sprejela toliko ljudi, kolikor jih je bilo opaziti pri vseh mašah.

Na Vzročku ob izviru Rižane: Okrog oltarja — na prostem — se je zbralo veliko ljudi iz bližnje okolice in s Tržaškega. Peli so združeni pevski zbori, po maši se je razvila dolga procesija. Prvič je bilo poskrbljeno za okrepčilo, kar je pripomoglo, da je ostalo na kraju še veliko ljudi za prijateljsko kramljanje. Verniki so se zbrali še v Vremah, Logu, Oberšljanu in Vitovljah. Vse te skupne molitve bodo pritegnile na naše delo in domove božji blagoslov.

Jehovci

(Priče Jehova - Testimoni di Geova)

Gotovo ste že opazili, da smo katoličani zaskrbljeni (da ne govorimo o škofih) zaradi nepretrgane in vsiljive propagande raznih verskih sekt. Mislil tu predvsem na Jehovce. V kraju, kjer jaz stanujem, nas vedno oblegajo. Še mene bi radi sprejeli v svoje vrste. »Lei che è religioso...«

Jehovstvo prihaja iz Amerike, kjer je zagledalo luč sveta v preteklem stoletju. Gre za dobro in trdno organizirano ustanovo, ki si pomaga s svojimi oznanjevalci in s svojim tiskom (La torre di Guardia, Svegliatevi, Stražni stolp in drugo).

Zelo širijo Sveto pismo, ki ga po svoje razlagajo. Ne vem, če sploh poznajo slovenske izdaje Svetega pisma ali celo uradne italijanske prevode Svetega pisma.

Zanimivo je vedeti, da so jehovci že večkrat napovedali konec sveta in se na ta konec tudi pripravljali. Pa ni bilo nič.

Za jehovce se odvija celotna zgodovina sveta z znamenju satana: satanske so vse vere in vse države. Krščanske verske resnice o sveti Trojici, Kristusovem božanstvu, o zakramentih, maši, nesmrtnosti duše itd. je navdihnil satan. Jehovec načelno odklanja vsako sodelovanje z državo, posebej pa še v vojski, ker bi s tem služil satanu. Da ne govorimo o sodelovanju s katoliško Cerkvijo!

Nove člane, seveda le odrasle, ki

so se spreobrnil k njihovi veri, krščujejo s potapljanjem. Krst jim je simbol, enako sveta večerja, spomin Kristusove žrtve, ki jo obhajajo enkrat na leto. Sicer pa obstaja njihovo bogočastje v navadnih zborovanjih v »dvoranah kraljestva«, kjer prejemajo nauk o božjem kraljestvu.

Pri oznanjevanju tisočletnega Kristusovega kraljestva jehovci napovedujejo splošno pogubljenje, le oni, priče Jehova, bodo rešeni in bodo s Kristusom, velikim maščevalcem, kraljevali. Zato naj bi vsak, ki se hoče rešiti, vstopil v njihovo skupnost. Pripravljen pa mora biti na žrtve in odpovedi.

In kakšne so te žrtve, in kako velike, pa nam znajo povedati tisti, ki so zašli v jehovstvo, a se ga z velikimi žrtvami rešili.

Slišimo, da so v Sloveniji zelo delavni. Kako pa je kaj pri nas? Ali nam zna kdo kaj povedati?

Lojze Škerl

Ne moremo sprejeti dejstva, da se v polemiki uporabljajo — kakor pogosto počenja poslanci — žaljivi izrazi, ki se večkrat spremenijo v prostaške in nizkotne izraze.

p. Gabriele de Rosa
v mesečniku »Civiltà cattolica«

Odgovori režiserja Fellinija

73-letnega italijanskega filmskega režiserja Federica Fellinija je 3. avgusta zadela možganska kap.

Ko je bila mimo življenjska nevarnost in je bil še v bolnišnici, je pristal na 16 pisanih vprašanj, ki mu jih je zastavil časnikar agencije Ansa. Odgovore je prebral Fellinijev osebni zdravnik.

Med drugimi je odgovoril na sledeča vprašanja.

Ali ste se kaj bali?

Prejšnji večer, ko je moj prijatelj Titta Benzi, sicer prepričan materialist in nepoboljšljiv preklinjevalec, rekel, potem ko je po svoji navadi zaklel: »Federico, veš, da sem molil zate?«

Kaj vam pomeni bolnišnica?

Lahko bi bila ali bi morala biti dragocena priložnost za premisleke, premišljevanje, sklepe in načrte. Skratka kraj, iz katerega človek pride dejansko in popolnoma zdrav.

Kaj je za vas molitev?

Izredno racionalni in inteligentni način, kako položiti na tla zelo težko prtljago ter izročiti nekomu drugemu težo tesnobe in dvomov.

Ali ste mislili na Boga?

Vprašam se, ali je sploh mogoče ne misliti?

Največjo zaslugo za vaše ozdravljenje so imeli zdravniki, bolničarke ali »Zdrave Marije«?

Ker se od vedno imam za srečnega človeka, mislim, da te tri komponente so se uskladile na dopolnjevalni način ter me usmerile k srečnemu izteku.

Nedeljske sv. maše v Trstu

Barkovlje - tel. 421.479

Ob 8. in 11. uri.

Rojan - tel. 414.646

Ob 7. in 9. uri (s prenosom po radiu).

Novi sv. Anton - tel. 911.655

Ob 8. uri.

Sv. Jakob - tel. 911.655

Ob 9. uri.

Sv. Ivan - tel. 569.742

Ob 7. in 10. uri.

Podlonjer

Ob 8. uri.

Salezijanci - tel. 727.468

Ob 10. uri.

Sv. Vincencij

Ob 8. uri.

Škedenj - tel. 830.792

Ob 10. uri.

Kolonkovec

Ob 8.30.

Sv. Ana - tel. 812.217

Ob 9.45.

Morda bo belgijski kralj razglašen za blaženega

Na nadškofijski ordinariatu v Mechelenu pri Bruslju je prispelo že na tisoče pisem, v katerih katoličani prosijo za začetek postopka za razglasitev kralja za blaženega.

Belgijski kardinal Danneels zagovarja uvedbo postopka. Za turinski dnevnik Il Giornale je rekel: »Zame je bil nedvomno svetnik. Pričakujem dan, ko se bo zgodila ozdravitev ali kakšen drug čudež.« Kralj Balduin je bil globoko veren. Vsak dan je bil pri maši in pogosto prejemal zakramente. Stalno se je trudil za solidarnost in bratstvo med Belgijski.

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Gregor Veliki

3. septembra

Do sedaj je bilo v katoliški Cerkvi 16 papežev, ki so se imenovali Gregor. Prvi (Gregor Veliki, ki je 14 let vodil Cerkev in je umrl 12. marca leta 604), drugi (umrl 731), tretji (umrl 741) in sedmi (umrl 1085) so svetniki.

Danes se spomnimo Gregorja Velikega, ki ima svoj god 3. sept. Poleg Leona je edini papež, ki so mu dali naslov »Veliki«. V njem sta si čudovito podala roke izredna nadarjenost in božja milost. Bil je Rimljan in se je povzpел do časti rimskega prefekta. Zapustil pa je vse in stopil k benediktincem. Bil je prvi benediktinec, ki so ga Rimljani izbrali za papeža.

Človeško nerazumljivo je to, da je človek, ki je bil vedno bolan, kot papež celo leto dolgo na postelji, v nenehnih telesnih bolečinah, da je ta človek tako vsestransko posegel v javno življenje in s tako blagostjo utrjeval krščansko življenje v Evropi, v mili napetosti z Bizancem, kjer se je že tedaj kotilo razkolno razpoloženje, urejal življenje v Cerkvi in svetu, pa naj bo to bogoslužje ali pravne uredbe. Gregor se je kot pa-

pež v svojo dobo zapisal z zahtevo po »univerzalni« pristojnosti za krščansko Cerkev.

Izrednega pomena je bila njegova odločitev, da pošlje skupino menihov v kentsko kraljevino v Britaniji. Končni nasledek Gregorjeve misijonarske politike je bilo pokristjanjenje Anglosasov.

Veliko je napisal. Zato so ga tudi razglasili za »cerkvenega učitelja«. Zanimivo je, da Gregor v Rimu ni zidal novih cerkva, pač pa je napel vse sile, da bi se povsod oznanjala čista božja beseda, odprta na Sveto pismo. Sam je dal za to najlepši zgled z govornimi ali napisanimi homilijami po evangelijih ali knjigah Svetega pisma stare zaveze. Omembe vredne so njegove reforme ljudskih pobožnosti, preurejanje liturgije in cerkvenega petja.

In pri vsem tem ogromnem delu in osebnem trpljenju je bil benediktinec z vso dušo, se v molitvi in premišljevanju vglabljal v božje življenje in v njem našel tisti mir in tisto uravnoteženost, ki tako označuje njegovo življenje in delo. **I.Šk.**

Mati Terezija iz Kalkute je pred kratkim slavila 83 let življenja. Prestala je malarijsko infekcijo in je sedaj doma na okrevanju.

Nova Albanija

Kot znano, je prejšnji režim proglasil Albanijo kot edino brezbožno državo na svetu.

Pred kratkim je neki albanski časopis pripravil anketo o verskem problemu na univerzah v Tirani in Skadru. Zanimivi so bili odgovori. 70% anketiranih študentov veruje v Boga, 22% »občasno« in samo 8% jih ne veruje.

Za versko življenje katoličanov v državi skrbi le 60 duhovnikov. G. Bielozewski je tako predložil trenutno stanje: »Kljub diktatorskim letom je bila vera ukoreninjena v mnogih ljudeh: ni ga režima, ki bi bil zmogel zbrisati vere, četudi je poskušal s tem, da je spremenil cerkve in mošeje v teater in mehanične delavnice. Odnosi med ostalimi religijami so odlični, obstaja prav mirno sožitje. Doslej ne zgleda, da bi bil albanski

islam usmerjen na pot fundamentalizma.«

Sv. oče obišče baltiške republike

V opoldanskem nagovoru v nedeljo, 22. avgusta, je sv. oče pred množico romarjev govoril o svojem potovanju v baltiške države, Litvo, Latvijo in Estonko od 4. do 10. septembra. »S tem obiskom,« je dejal sv. oče, »bom imel priložnost počastiti narode, ki so se sredi hudih preizkušenj in trpljenja borili za ponovno osvoboditev. Grem tja predvsem kot romar po stopinjah nekdanjih evangelizatorjev, ki so s polnimi rokami sejali seme evangelija in s tem postavili tudi temelje življenjske kulture tako globoko ukoreninjene, da je preživela vsa strahna preganjanja.«

Trije narodi pod Višarjami Kupčija z Bosno-Hercegovino

Ostaja še vedno dejstvo, da so Sv. Višarje božja pot, ki jo od treh sosednih narodov najbolj ljubijo prav Slovenci. To se je izkazalo tudi letos v avgustu.

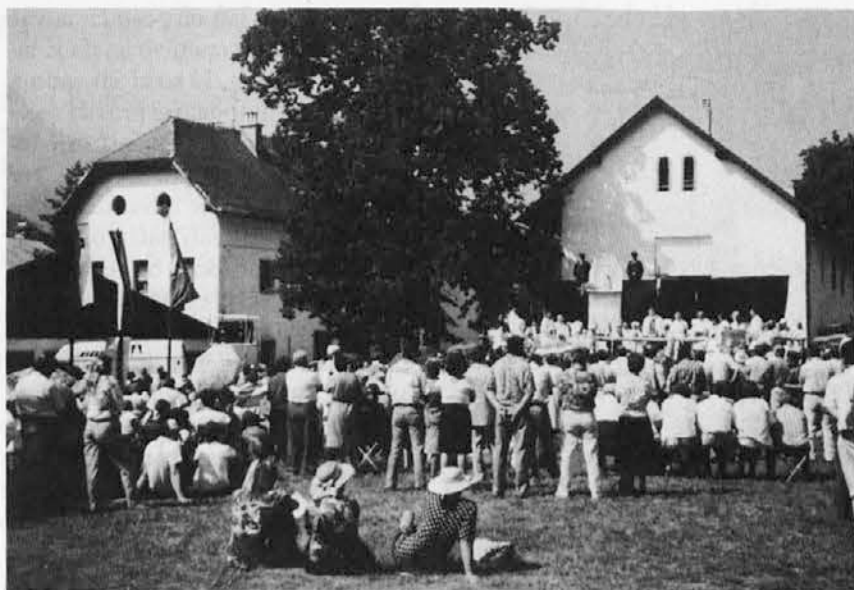
Najprej so se v soboto in nedeljo, 7. in 8. avgusta, zbrali v Žabnicah slovenski izseljenci v Evropi, ki so se jim pridružili številni rojaki iz Slovenije in zamejstva. To srečanje je organiziral Svet slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi (SSKIE), ki združuje verne Slovence iz vseh držav zahodne Evrope. Zato so tudi na to srečanje pod Sv. Višarjami prišli iz vseh držav zahodne Evrope. V soboto so se ustavili v Žabnicah, kjer je bila v župnijski dvorani okrogla miza na temo »Izseljenci in slovenski mediji«. Ta del srečanja je bil v Žabnicah, ker na Višarjah ni dovolj velikega prostora za tako številne udeležence. Ob okrogli mizi je bilo slišati tudi marsikako kritično misel na račun Izseljenske matice, ki se še vedno ne more rešiti iz okovov bivšega režima, in tudi na račun Slovenije, ki še vedno kaže premalo poslušnosti za izseljence po svetu.

Naslednji dan, v nedeljo, je bilo skupno romanje na Sv. Višarje, kjer je maševal in pridigal mariborski pomožni škof Jožef Smej. Na goro je močna skupina odšla peš, drugi pa so se peljali z žičnico. Z romarji so prišli na Sv. Višarje tudi nekateri dušni pastirji za izseljence, ki so s škofom somaševali.

SREČANJE TREH DEŽEL POD VIŠARJAMI

Dokaj večje število romarjev se je zbralo ob vznožju Sv. Višarj v soboto, 21. avgusta; računajo, da jih je prišlo nad pet tisoč. Ker bi pač vsi ne mogli do Marije na Višarje, je ta prišla k njim v dolino na kraj somaševanja. Množica vernikov se je namreč zbrala iz treh obmejnih dežel oz. škofij: videmske, celovške in ljubljanske. To srečanje enkrat na leto je postalo tradicija. Namen teh srečanj je predvsem gojiti duh medsebojne strpnosti in sožitja, ki je posebno potreben v obmejnih krajih, kjer se ponovno vzbujata tudi narodna nestrpnost iz časov fašizma in nacizma.

Prav na to je opozarjala tudi vo-

Srečanje treh dežel v Žabnicah

dilna misel srečanja: Mir je božji dar in človekovo delo. Za mir ni dovolj moliti h Kralju miru in Kraljici miru, potrebno je zastaviti tudi naše prizadevanje, posebno še prizadevanje Kristusove Cerkve. V tem smislu so bili uglaseni tudi nagovori vseh treh nadpastirjev, Alfreda Battistija iz Vidma, Egona Kapellarija iz Celovca in Alojzija Šuštarja iz Ljubljane. V tem duhu je bilo tudi sodelovanje pri maši, kjer so bile molitve in berila v štirih jezikih poleg latinščine, ki je uradni jezik Cerkve. Tudi petje je bilo štirijezikično: slovensko, italijansko, furlansko in nemško poleg latinskega.

Ljudje so se pripeljali z avtomobili in avtobusi ter napolnili športno igrišče ob župnišču. Za petje v slovensčini je poskrbel zbor z Vrhnik. Prihodnje leto bo srečanje na Korškem.

Romanje na Barbano

Skupno goriško-tržaško romanje slovenskih vernikov na Barbano bo v ponedeljek, 6. septembra. Na otoku bo skupna sv. maša ob 11. uri, popoldne pa pete litanije Matere božje z odpevi.

Za prevoz do Gradeža poskrbi vsaka župnija zase ali v dogovoru s sosednjo župnijo. Iz Gorice bo peljal poseben avtobus ob 8. uri s Travnika. Prijava pri Sv. Ivanu.

Člani cerkvenega pevskega zbora Planika iz Ukev na običajnem nedeljskem srečanju po sv. maši. Tradicionalno srečanje slovenskih emigrantov treh dežel v Žabnicah in na sv. Višarjah je bilo tudi priložnost za krajše razgovore s kulturnimi delavci iz Kanalske doline. Iz teh razgovorov je prišlo jasno do izraza, da je potrebno vzpostaviti tesnejše sodelovanje zlasti na kulturnem področju. Priložnost za srečanje z domačini se je ponudila tudi v soboto, 21. avgusta, ob uspelem Srečanju treh dežel, ki je letos bilo v Žabnicah. Prisotnost tržaškega poslanca Colonija in videmskega senatorja Carpeneda ter župana De Marchija iz Ukev je nudila tudi možnost razgovorov o perečih vprašanih slovenske manjšine v Italiji.

Draga in manjšinska problematika

Po nekaj letih odsotnosti bo na letošnjih študijskih dneh Draga '93 zopet govor o manjšinski problematiki. Slednji bomo lahko posvetili pozornost v soboto, 4. t.m., ko bo v parku Finžgarjevega doma na Opčinah okrogla miza na temo Biti manjšinec danes, ki bo obravnavala položaj manjšin na slovensko-italijanski meji danes. Prisotni bodo tako pripadniki manjšinskih kot tudi večinskih narodov. Tržaško bosta zastopala Slovenec Miran Košuta in Italijan Mario Ravalico, gosta iz Kopra pa bosta Slovenec Milan Gregorič in Italijanka Amalia Petronio. Okrogla miza bo gotovo zelo zanimiva, saj je uokvirjena v današnji zgodovinski trenutek, v katerem se nahajata Italija in Slovenija, za kateri je manjšinska problematika gotovo ena izmed najbolj žgočih točk pri pogajanjih za nadgradnjo osimskih sporazumov.

Koliko pozornosti pa je manjšinski problematiki posvečala Draga v preteklosti? Če nekoliko prelistamo letošnji informativni bilten o Dragi '93 in se ustavimo pri seznamu tem in predavateljev, vidimo, da je imelo vprašanje slovenskih manjšin ne samo v Italiji, ampak tudi v Avstriji, veliko težo. Obravnavane so bile najrazličnejše tematike, od družbenega sestava do verskega položaja, od izseljevanja (zlasti iz Benečije) do mednarodnih konferenc o manjšinah. To je trajalo do sredine 70. let, ko so komunistične oblasti v Sloveniji zamrzile odnose z nelevičarsko komponento Slovencev v zamejstvu. Draga je bila s tem praktično prisiljena, da postane nekakšen zvočnik slovenskega disidentstva, saj je lahko obravnavala teme, ki so bile za matični režim žgoče.

Kljub temu organizatorji Drage manjšinske problematike niso pozabili, čeprav se je le-ta pomaknila nekoliko v ozadje, saj so bile večje pozornosti deležne druge, »vseslovenske« teme (problem demokratizacije v Sloveniji, zaton komunizma, nastanek slovenske države itd.). Leta 1982 je tako npr. Ivo Jevnikar govoril o 35 letih političnih in pravnih bojov Slovencev v Italiji, dve leti kasneje (1984) so Tomaž Simčič, Marko Tavčar, Peter Močnik in prof. Emidij Susič predstavili rezultate ankete, ki so jo bili izvedli med takratnimi maturanti na slovenskih višjih srednjih šolah in ki se je tikala ključnih vprašanj slovenstva. Leta 1988 je dr. Karel Smolle govoril o manjšinstvu z evropske perspektive, leto ka-

V torek, 31. avg., so se v Ženevi sešli zastopniki vseh treh sprtih skupin v BiH, da potrdijo kravjo kupčijo s to nesrečno deželo, to je, da potrdijo njeno razdelitev na tri samostojne države, ki naj bi potem tvorile skupno zvezno državo Bosno/Hercegovino s prestolnico Sarajevo. Večji del (50%) naj bi dobili Srbi, 30% Muslimani, 20% ozemlja pa Hrvati.

Kako to razdeliti, je pa problem, saj Bosna ni torta ali krava, ki jo lahko razrežeš na kose. Pri tem so se namreč pojavili novi spori. Muslimani hočejo imeti dostop do morja, Hrvati hočejo, da bi bila njihova cela Hercegovina brez Muslimanov. Tudi Srbi niso povsem zadovoljni, saj bi morali prepustiti Muslimanom nekatera ozemlja, ki so jih z orožjem

zavzeli. Kako bodo modrijani v Ženevi vse te želje uskladili, je pa drugo vprašanje. Vse tri narodnosti so se namreč vdale usodi, ki sta jo skuhalo Vance in Owen, ki sta si prva zamislila radelitev BiH na posamezne narodnosti.

Če prav pomislimo, niti na gre za tri narodnosti, temveč za pripadnike trem verstvom. Muslimani verujejo v Alaha, Srbi verujejo v Kristusa in Cerkev toda brez papeža, po jeziku in po zgodovinski preteklosti pa so si slični. Tudi po politični pripadnosti so od davna živeli v skupni državni tvorbi, ki jo je potrdila takoj kraljeva Jugoslavija s posebno banovino kot Titova Jugoslavija s posebno republiko, nazadnje jo je potrdila tudi mednarodna skupnost, ki je že priznala skupno državo BiH. Sedaj pa naj bi se ta državna in politična tvorba razrezala na tri kose, ker so tako hoteli Srbi in sta to potrdila Vance in Owen.

Pri tem je le to pozitivno, da nobena verska skupnost kot taka ni podprla te razdelitve, sicer bi morali govoriti o verski vojni, kot je bila v 16. stoletju med katoličani in protestanti. Videz verske vojne daje le orožje: Srbi rušijo vse, kar je katoliškega ali muslimanskega; Muslimani vse, kar je katoliškega ali pravoslavnega; Hrvati pa tudi streljajo na mošeje.

K.H.

Naj se vedno bolj zavedamo, da vera utrjuje rast v poštenju in plemenitosti.

Ivan Žerjal

ZEMLJEVID LORDA OWNA IN STOLTENBERGA ZA RAZDELITEV BIH

Irma postala Operacija Irma

Zgodba petletne bosanske deklice Irma je dobila velik odmev v mednarodnem tisku in je celo postala simbol otroškega in sploh trpljenja v Sarajevu.

Deklica okreva in upamo, da bo premagala težko krizo, ne moremo pa mimo tega dogodka.

Irma Hadzimuratović je bila v juliju hudo ranjena v nekem artiljerijskem napadu. Njena mati je izgubila življenje. Oče, ki ima še manjšo deklico, je bil v krajevni bolnišnici stalno blizu svojega nezavestnega otroka.

Televizija je posredovala podobo

trpeče deklice, ki je potrebovala nujno zdravniško pomoč izven Sarajeva. Za deklico se je odločno zavzel sam predsednik angleške vlade John Major in odredil, naj malo Irma čim prej pripeljejo v London v Great Ormond Street Hospital. Po odstranitvi granatnih drobcov jo zdravniki skušajo rešiti nevarnega meningitisa. Po 11 dneh je deklica dala prve znake izboljšanja in se je očetu prvič po hudi preizkušnji nasmehnila.

Nadaljnja rešitev težjih primerov v Sarajevu se je preimenovala v Operacijo Irma, prav v spomin na to deklico.

16. Kraška ohcet na Repentabru

Vse je potekalo v najlepšem redu, celo dež se je držal natančne režije. V nedeljo, 29. avgusta 1993, ob 10.25 sta Davorin Gregori iz Padrič in Mirjam Maver iz Boljunca sklenila poroko po starodavnem kraškem obredu pred repentabskim oltarjem. Tokrat se je šestnajstič ponovil ta obred v starodavni cerkvi, kar ni dano nobeni drugi cerkvi na Tržaškem, lahko rečem tudi na Primorskem.

Pa pojdimo k začetku in pogledimo na kratko ves potek.

V sredo zvečer je bila v Kraški hiši predstavitev letošnjega para javnosti. Predsednik zadruga Naš Kras Egon Kraus ter krajevni župan sta odprla letošnjo 16. Kraško ohcet; za to priliko je bila postavljena tudi razstava umetnostne obrti in ustekleničenih vin.

V četrtek sta bili na vrsti fantovščina in deključina, ko sta se ženin in nevesta, najprej ločena s svojo družbo, nato skupaj poslovala od »ledih stana«. Za veselo razpoloženje so poskrbeli ansambel Krt ter številne osmice, posejane po vasi.

V petek je bila podoknica, ko ženin zagleda (v Kraški hiši) svojo lju-

Med poročno mašo v repentabski cerkvi

Obred v cerkvi pa je bil trenutek poglobitve. Ob oltarju so bili še tržaški prefekt (prviš) s soprogo, krajevni in dolinski župan ter predstavnik občine Logatec. V cerkvi je bilo slovesno, dostojno in prisrčno. Med mašo je bilo ljudsko petje ob spremljavi organistke Milene, dva odlomka je zapel družinski prijatelj basist ljubljanske opere. Na svoj »da« sta bila Mirjam in Davorin duševno in duhovno pripravljena, zato sta ga izrekla z medsebojno ljubeznijo in zavzetostjo. Ko sta izstopila iz cerkve, ju je spremljal špalir pisanih in veselih noš, ki so vzklikale novemu paru.

Po običajnih voščilih je krenil sprevod z novoporočencema na čelu k Furlanu, kjer je bila marena. Pred vsemi pa je stopal Renco s svojo harmoniko. Postal je že institucija, ker pač zna dati dogodku tisto pristnost, priljubljenost in iskreno veselje, ki izžarevajo iz njegovih oči. Kaj bi bilo brez njega!

Po »marendi« se je par napotil z vsemi nošami in svati proti »domu« - Kraški hiši - mimo bogatih slavolokov v Colu in Repnu. Tu so bile prijetne postaje.

V Kraški hiši je čakal novoporočenca še zadnji pečat: privolitev »očeta« in »matere«, ko je ženin končno dobil svojo »ta pravo«. Vse se je zaključilo z objemom.

Sledilo je poročno kosilo, številne osmice so bile že polne obiskovalcev.

Po kosilu pa sta ženin in nevesta odprla na trgu splošen ples.

KJE JE VZROK USPEHA KRAŠKE OHCETI?

Uspeh je treba pripisati vsem vaščanom (postavitev slavolokov, ok-

rasitev raznih prostorov, osmice, razpoložljivost za priprave), pobudnikom in organizatorjem, ki skrbijo za točen pote ohceti, podpori občine in nešteti manjših in večjih ustanov (prispevek za praznik in za darila novoporočencema). Posebne zasluge za ta dan ima tudi Marta Košuta, ki se je posvetila pripravi pristnih

noš, s katerimi se krasijo žene in dekleta. Med drugim je pripravila tudi duhovniku posebno albo z narodnimi motivi v skladu s praznikom. Za to ji gre še dodatna zahvala.

Praznovanju, posebno poroki, prisostvuje precejšnje število italijanskih gledalcev, ki občudujejo ves potek z iskreno pripombo: To lahko naredijo samo oni...

ZAKLJUČNA MISEL

O Kraški ohceti lahko rečemo, da je višek ljudskih manifestacij na Tržaškem, ker združuje sedanost (novi par, krajane in organizatorje) s preteklostjo, ki se zgublja v temi časov. Tu so korenine našega naroda, ki je spojil ljudsko kulturo z verskim elementom. Če jo primerjamo s kmečko ohceto, ki je bila v Ljubljani, Kraška ohcet zdaleka presega ljubljanske manifestacije, kar so ji priznali tudi prisotni Ljubljančani. Ostaneta še vedno dve črni piki, ki ju skušajo organizatorji vsako leto

Čestitke

Ob visokem jubileju izrekamo pisatelju Borisu Pahorju iskrene čestitke z željo, da bi še nadaljeval svojo prodorno delo za uveljavitev pomena slovenske manjšine in slovenstva v celoti.

Deželni odbor
Svetovnega slovenskega kongresa

odpraviti, a se jim ne posreči: noš je bilo veliko in razveseljivo je, da je bilo veliko mladih, ki so si jih zadnja leta priskrbeli; toda, po pravici rečeno, nekatere »noše« (ne zaslužijo tega imena) ne spadajo zraven, ker niso pristno popolne in vsaka ženska bi morala spoštovati način oblačenja. Ob takih prilikah bo težko tam »policaj«, ki bo prepovedal vstop takim osebam, zato je nujno potrebna osebna prizadetost in resnost.

Pa še to: kdor se obleče v narodno nošo, dovolite izraz, si nadene neko »svetinjo«, zato se mora tudi primerno obnašati. Nujno je kulturno zadržanje ne samo, ker te gledajo, ampak zaradi sebe in tega, kar predstavljaš. Če se kdo misli postavljati s kozarčki vina, se kar dobro mo-

ti, naj ostane raje doma in da nošo osebi, ki jo bo vredna nositi.

To ni dan posameznika, je dan naroda, ki združuje preteklost, sedanost in bodočnost.

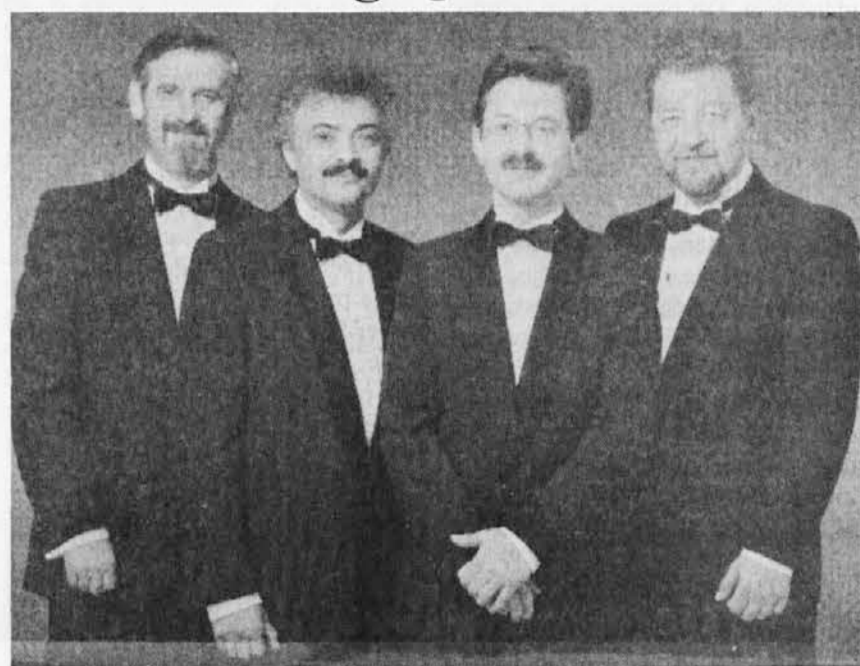
Kadar bodo organizatorji odpravili ta dva nedostatka, tedaj bo Kraška ohcet zablestela v vsej svoji pristnosti in lepoti. Pomagajmo vsi, da bo prišlo do tega!

Pa nazadnje še to: Kraška ohcet je postala vrednota, skupna zadeva, ki povezuje vse tržaške rojake različnih idej. Ali ni to nekaj lepega in obnem vzpodbuda za nadaljnje korake pri gojitvi skupnih zadev, ki bogatijo naš narod?

Novemu paru, Davorinu in Mirjam, pa vso srečo in moč v življenju.

Dušan Jakomin

New Swing Quartet: 25 let

V petek, 20. avgusta, je mednarodno poznani kvartet slavil 25. obletnico svojega delovanja v Križankah v Ljubljani.

To pomeni četrto stoletje nastopov, uspehov, snemanj, potovanj po svetu. Člani kvarteta so: Tomaž Kozlev-

čar, Oto Pestner, Dare Hering in Marijan Petan. Z njimi je nastopil tudi Golden Gate Quartet kot gost in obenem vzornik.

New Swing Quartet je večkrat nastopil tudi pri nas v zamejstvu in ga naše občinstvo prav dobro pozna.

Narodni spravi na rob

Veliko se govori in piše o narodni spravi. Pri tem vsaka stran vidi krivdo le pri drugi strani. Pisatelj Boris Pahor, deportiranec v nacističnih taboriščih zaradi ovadbe s strani domobrancev, je glede sprave rekel: »Glede krivde bi poudaril, da smo tisti, ki smo ocenjevali — in ocenjujemo — osvobodilni boj kot pozitivno udeležbo pri evropskem protifašističnem in protinacističnem uporu, večkrat obsodili partijsko prevarantstvo in njegov teror. Kocbek je kot najbolj ugledna avtoriteta dal zgled. No, morebiti so moje informacije pomanjkljive, a doslej

nisem imel vtisa, da bi tudi medvojni protikomunistični tabor znal priznati svoje krivde. In teh ni bilo malo, če preštejemo vse vlake, ki so poldrugeto leto vozili deportirance v Nemčijo, dobršno število tistih, ki se niso vrnili, pa so prišli Gestapu v roke po zaslugi slovenskih protikomunistov.

Jaz nisem maščevalen, to so francoski ljudje ugotovili ob branju Nekropole, vendar do neke prave katarze mora le priti, če hočemo zaživeti na bolj spodoben način. Nekakšen splošen blagoslov se lahko izcimi samo v paradno gesto.« (Slovenec, 28. avgusta 1993.)

NADALJUJE SE NABIRKA ZA NAGROBNI SPOMENIK POKOJNEMU SKLADATELJU UBALDU VRABCU

Pri grobu pokojnega skladatelja Ubalda Vrabca v Rodiku

bo na balkonu in hoče z utripajočim srcem ter pesmijo v ustih do nje. Toda tudi tu so »težave«, ko ti pride »ta stara« in oblije z vodo (k sreči...) vse, kar je okrog nje: od ženina do tv kamere.

Sobota je še vigilija in vsa stvar se nagiba k resnosti; ko pripeljejo v hišo k nevesti balo s konjsko vprego. Vsem tem obredom ali večerom sta se Mirjam in Davorin kar vdala z občutkom in vso razpoložljivostjo in nista bila videti trudna, ker sta pač doživljala s tem potekom svojo ljubezen. Na nedeljo pa višek ali krona vsega s povorko do repentabske cerkve ob spremstvu noš in glasbi harmonike.

Srečanje predstavnikov SSO z biseromašnikom mons. Guionom v Čedadu

VIII. svetovni mladinski dan - Denver 1993

Nad pol milijona fantov in deklet z vseh zemeljskih celin z Janezom Pavlom II.

V Denverju, glavnem mestu Kolorada (ZDA), je bil od 12. do 15. avgusta VIII. svetovni mladinski dan, na katerega je papež Janez Pavel II. povabil mladino z vsega sveta. Iz Italije se je na srečanje s papežem odpravilo kar 16.500 mladih. Tržačanov je bilo ob škofu Bellomiju čez sto. Med njimi sta bili tudi dve Slovenki, Giorgina Pisani in Alenka Štoka. Zaprošili smo ju za vtise s tega romanja.

Kako sta se odločili za udeležbo na Svetovnem mladinskem dnevu?

Giorgina: Pobuda je prišla od škofijske komisije za mladinsko pastoralo. Vsebinski nagib pa nama je dalo geslo srečanja: »Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju« (Jn 10, 10).

Kako sta se na srečanje pripravili? Sta se uspešno vključili v tržaško skupino? So bili v Denverju tudi drugi Slovenci?

Alenka: Priprave so potekale od marca, in sicer na škofijski in na deželni ravni. Na molitvenih bedenjih smo razmišljali o (navedeni) vrstici iz Janezovega evangelija. V Ogleju so nam škofje naše dežele podelili

pravi mandat. Vzdušje v tržaški skupini je bilo prijetno, navezali smo lepe prijateljske stike. Slovenija je bila v Denverju zastopana, a bolj simbolično. Sicer smo pa srečali še skupino Hrvatov in dva Rusa.

Opišita na kratko potek zborovanja in dejavnosti skupine, v kateri sta sodelovali.

Giorgina: V ZDA smo bili skupno dober teden. Tri dni pred osrednjim zborovanjem smo imeli katehezo po skupinah. Midve sva se pač priključili italijanski skupini. Govorili so nam kardinali Saldarini (Turin), Martini (Milan) in Ruini (predsednik CEI). Vsi so govorili o vlogi mladih v Cerкви, kako nas Kristus pošilja v svet kot apostole. Močan je bil tudi poudarek na delu po župnijah.

Osrednji trenutek srečanja je bilo seveda srečanje z Janezom Pavlom II. Kaj je papež v svojih govorih posebno poudaril?

Alenka: Srečanja s papežem so bila pravzaprav štiri. Na prvih dveh pa je bilo število mest omejeno. Tako smo se vsi udeležili le bedenja in naslednje jutro sv. maše v Cherry Creek Parku. Tu se nas je na ogromnem prostoru zbralo kakega pol milijona.

Giorgina: Papežev govor med bedenjem je bil bolj teološki, poudaril je povezanost s Kristusom. Med nedeljsko homilijo pa nas je izredno jasno in brez ovinkov postavil pred našo odgovornost: naj gremo na trge in oznanjamo evangelij, za vsako ceno naj se postavimo v bran življenju; svet se potaplja, mi ga moramo rešiti.

Je na srečanju prevladovala bolj zunanja manifestativnost ali je kljub polmilijonski množici le bilo mesta za duhovno doživljanje?

Giorgina: Doživetje Denverja je bilo odvisno od posameznika in skupine. V taki ogromni množici seveda ni moglo biti kake izredne zbranosti.

Kateri trenutek vama je ostal najbolj vtisnjen v spominu?

Alenka: Morda pričevanja med bedenjem, posebno ono iz Sarajeva: kljub vsej tragiki je bilo to pričevanje bolj usmerjeno v upanje v boljšo bodočnost kot v brezizhodni obup.

Giorgina: V živo so me zadele papeževe direktne besede: »Gorje vam, če ne boste služili življenju.«

Alenka: Omenila bi tudi posebno doživetje, ko je skupina črncev, prodajalec hot-dogov, improvizirala pevski zbor ter intonirala znane črnske duhovne pesmi (spirituals): v teh pesmih je njihova resnična duša, del njihovega pristnega kulturnega zaklada.

Ameriški tisk se je čudil, da se to-

liko mladine navdušuje nad papežem s tako »zastarelimi« nazori. Kaj menita o tem?

Alenka: Časopisi iztržejo posamezne stavke iz konteksta in iz tega delajo senzacije.

Giorgina: Svet se je tako oddaljil od pristnega krščanstva, da se mu papeževe besede pač zdijo »zastarele«. Za nekoga, ki gleda na vse skozi očala ekonomije, so pač te besede neuporabne.

Je bilo torej srečanje s papežem na Mladinskem dnevu za vaju vsestranska obogatitev?

Alenka: Seveda, poleg vsega naju je obogatilo življenje v skupnosti, navezava prijateljskih stikov. Morda lahko podobna skupna romanja pripomorejo, da se tudi doma, v lastnem okolju, bolje spoznamo in v bodoče gradimo lepšo, bolj povezano krščansko skupnost.

Pogovarjal se je Tomaž Simčič

Praznik bivših emigrantov na Kalušu

Kaluš je kraj blizu Spodnjega Trbila z lepimi travniki in gmajno. Tam so se v nedeljo, 8. avgusta, zbrali bivši emigranti in rudarji iz Beneških dolin za prijateljsko srečanje; prišlo jih je nad 250. Pobudo za to srečanje je dala organizacija Slovenci po svetu, ki šteje nad 2500 družin, raztresenih po vseh delih sveta. Prišli so brez posebnega programa, da se le srečajo in se med seboj poveselijo.

Pri tem niso prezrli obletnice hude nesreče v belgijskih rudnikih pred 36 leti. V rudniku je takrat eksplodiral zemski plin in je v rovih izgubilo življenje 259 rudarjev, med njimi 136 iz Italije, precej med temi jih je bilo tudi iz Benečije.

Neapovedana sta zbrane ljudi obiskala podkonzul iz Trsta Tomaž Pavšič ter predsednica SSO Marija Ferletič.

Ob aferi o sodstvu v Sloveniji

Okrog afere o orožju, odkritem na mariborskem letališču, se spleta nova afera, in sicer o neodvisnosti slovenskega sodstva. O njegovi neodvisnosti od kakega političnega vrha človek lahko verjame, ker ni več partijskega Centralnega komiteja, ki je v preteklosti narekoval sodnikom, zakaj in koga naj obsodijo. Vprašanje pa se človeku zastavlja, ali mariborski sodniki iščejo resnico, to je ali nepristransko iščejo, kdo je orožje pripeljal in v kakšne namene. Saj je prva dolžnost sodnikov iskanje resnice. V primeru mariborskih sodnikov pa imaš vtis, da pri tem niso nepristranski, da se ne držijo izreka: »Amicus Plato, magis amica veritas.« Pri srcu mi je Platon, a bolj mi je pri srcu resnica. Nekoga hočejo prikriti.

(r+r)

III. Draga mladih

Ko se bliža september, se z njim bližajo tudi študijski dnevi Draga, ki jih vsako leto v parku Finžgarjevega doma (Marijanišča) prireja Društvo slovenskih izobražencev iz Trsta.

Že tretjič bo letos tik pred Drago še druga podobna prireditve, ki pa je namenjena mladini. Na III. Dragi mladih, ki jo letos označuje geslo Šola tretjega tisočletja, se bodo od četrta, 2. sept., popoldne, do sobote, 4. sept., opoldne, zbrali mladi s Tržaške, Goriške, Koroške, iz zdomstva in Slovenije.

Skupaj bodo prisluhnili dvema predavanjema in eni okrogli mizi. V četrtek bo ob 17. uri predaval mag. Tone Levstek z Dunaja na temo Vpliv družbenih občil na zavest sodobnega človeka. Naslednji dan bo zjutraj ob 9. uri okrogla miza o šolstvu (Razmerje med vzgojo in izobraževanjem ter težave v slovenskem vzgojno-izobraževalnem sistemu), ki jo bodo oblikovale trije gostje: prof. Angelca Žerovnik iz Ljubljane, mag. Marta Ivašič iz Trsta in dipl. laična teologinja Alenka Šverc iz Maribora. Popoldansko predavanje pa bo posvečeno univerzi: prof. dr. Miha Tišler, rektor Ljubljanske univerze, bo spregovoril o Avtonomnosti in univerzalnosti univerze.

Mladi pa bodo imeli poleg bogatega delovnega programa tudi razve-

drilne in družabne točke. V četrtek bo ob 20.30 inž. Marjan Jevnikar predaval filme o potovanju po južnoazijskih deželah. Kot je bilo že napovedano, bo v petek na sporedu nastop priznanega kantavtorja. To pa ne bo Iztok Mlakar, ki je moral zaradi službenih obveznosti odpovedati svoj nastop, pač pa drugo zelo znano ime, in sicer Tomaž Pengov, ki velja sploh za enega najboljših slovenskih kantavtorjev. Ker bo nastop v prostorih agroturizma Milič v Zabrežcu, mu bodo lahko prisostvovali samo udeleženci Drage mladih, ki se bodo predhodno vpisali.

Programa III. Drage mladih, ki jo letos organizirajo Združenje katoliških študentov AMOS iz Maribora, Medškofijski odbor za študente in Mladinski odbor Slovenske prosvete iz Trsta, se lahko udeležijo kdorkoli, saj je vstop na predavanja prost. Hrana, prenočitve in udeležba na koncertu pa bo na razpolago le tistim, ki se na Drago mladih vpišejo. Kdor bi se torej rad udeležil te velike mladinske prireditve, lahko dobi vse potrebne informacije na tel. št. 370846 (ul. Donizetti, 3).

Breda Susič

Polnost krščanstva pomeni trdno se vzditi v duhovno zgradbo Cerkev.

Uspel poletni seminar Zveze cerkvenih pevskih zborov iz Trsta v Šmarjetskih toplicah na Dolenjskem

Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta, ki letos obhaja 30-letnico svojega delovanja, je tudi v tem poletju priredila tradicionalni poletni seminar. V torek, 10. avgusta, zvečer smo se pevci in nekateri svojci zbrali v Šmarjetskih toplicah na Dolenjskem. Vseh udeležencev je bilo 66, od teh 40 pevcev. Pogrešali pa smo enega glavnih pobudnikov, predsednika ZCPZ, dr. Zorka Hareja, ki se iz zdravstvenih razlogov ni mogel udeležiti seminarja. Želja vseh je, da bi čim prej ozdravel in bil prihodnje leto spet z nami. Srečanje starih znancev in prijateljev je bilo prijetno. Po skupni večerji je prof. Mamolo predlagal, da bi vsak dan imeli poldruugo uro dolgo pevsko vajo kot pripravo na praznik Marijinega Vnebovzeta.

Bivanje v Šmarjetskih toplicah pa ni bilo priložnost le za vaje, ampak tudi za razne termalne terapije, za sprehajanje, za kopanje v bazenih in za izlete. Tako smo prvi izlet opravili z osebnimi avtomobili. Ogledali smo si grad in cerkev v Brestanici ter delček pokrajine do Sevnice in Mokronoga. Zvečer je vodstvo hotela pripravilo v bližnjem gozdiču piknik za vse goste. Naslednjega dne smo si

ogledali razstavo ob 500-letnici kapiteljske cerkve v Novem mestu ob zanimivi razlagi g. prošta Jožeta Lapa. Pokazal nam je oltarno sliko velikega beneškega umetnika Tintoretta. Prikazuje sv. Miklavža, ki ga v nebo sprejema sv. Trojica, dogodku pa prisostvujeta oglejska zavetnika Mohor in Fortunat. Prošt je med drugim rekel: »Zadovoljen sem, ker ste kot prvo zapeli pesem Marija, skoz življenje, ki jo je Hladnik tukaj uglasbil in je bila v tej cerkvi prvič zapeta.« Potem smo nadaljevali pot v Smolenjo vas, kjer smo obiskali grob dr. Jožeta Prešerna, ki je bil nad 40 let dušni pastir pri Novem sv. Antonu v Trstu, med povratkom pa smo se ustavili še na Otočcu, kjer smo si ohladili grlo. Zvečer smo se v hotelu udeležili koncerta ženskega okteta iz Kočevja. To so starejše ženske, ki prepevajo v tej postavi že nad 20 let. Najstarejša ima 83 let.

V soboto, 14. avgusta, je bil na vrsti izlet z avtobusom v Kočevje in Kočevski Rog. Najprej smo obiskali kočevsko župno cerkev. Nato smo počastili žrtve v Rogu z molitvijo in petjem. Obiskali smo tudi Galerijo samorastnikov v Trebnjem.

Na praznik Marijinega Vnebovzeta, 15.8., smo tečajniki bili pri maši v Beli cerkvi, rojstnem kraju prof. Jožeta Peterlina. Pod mojstrsko roko prof. Mamola smo pokazali, kaj smo se med tednom naučili. Naša prijetna dolžnost je, da se prof. Mamolu zahvalimo za ves trud in potrpljenje, ki ga je imel z ne več mladimi pevci. Po maši smo bili povabljeni v župnišče, kjer so nas pogostili.

Zvečer pa je bila v hotelu v Šmarjetskih toplicah slavnostna večerja, med katero se je g. Kostnapfel zahvalil vodstvu in osebju hotela za gostoljubnost in dobro postrežbo. Prof. Mamolo se je zahvalil pevcem in vsem udeležencem seminarja. Anton Korsič pa se je zahvalil in čestital ZCPZ za 30-letno delovanje in skrb za cerkvene pevce. Počastili pa smo tudi Korsičevo 30-letno obrtniško dejavnost in na njegov račun v tistem toplem večeru gasili žejo.

Le pogledati bo treba na naše cerkvene kore, da vidimo, koliko je tam mladih, ter jih prepričati, da bi se takih ali podobnih seminarjev v bodoče udeležili.

Ivo Kralj

Ruski zbor v Števerjanu

Poletni čas ni navadno čas kulturnih prireditev, tudi koncertov ne (če seveda izvzamemo pri nas mednarodno tekmovanje pevskih zborov Seghizzi). Zato je še bolj privlačeval nastop dveh mladih pevskih skupin iz Rusije, prejšnje dni gost zborov Vesele pomladi z Opčin. Tako sta nastopila v števerjanski cerkvi oba zbor v soboto, 21. avgusta, v priredbi Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel. Udeležba ljudi je bila lepa in številna.

Gosta večera sta bila dekliški zbor iz Dubne pri Moskvi in Komorni zbor Virtuosi. Dubna je mesto dobrih sto km severozahodno od ruske prestolnice in je med drugim sedež znanega mednarodnega fizikalnega središča. Tu deluje akademija Harmonija, v sklopu katere so razni zbori in umetniške skupine. Zborovski studio Dubna sestavlja šest otroških in mladinskih zborov (med 7. in 17. letom) ter mešana komorna skupina z odraslimi pevci.

V drugem delu so nastopili Virtuosi, komorna skupina madrigalističnega značaja. Skupino, ki je tehnično zelo naštudirana in umetniško dovezeta, vodi Alena Ionova. Pevci in pevke so izvajali spet najprej klasična dela pravoslavne liturgije, nato pa vrsto umetnih in ljudskih ruskih pesmi. Med prvimi naj omenimo npr. Česnokova Hjeruvinskaja in Tebje pojem. Sledila je onomatopeična skladba Srakin klepet (je za cerkev?). Pa še vrsta ruskih, kot zelo znana in priljubljena Vzdož reke Volge (ki ima tudi slovenske harmonizacije). Sledila je še angleška sicer tipična skladba, ki pa bi v tem sklopu ruskih posebej duhovnih del lahko mirno izpadla. Za konec ob velikem navdušenju (in aplavzu) priljubljena Kalinka. Pri tem le škoda, da so izvajalci pozabili na značaj svetišča, v katerem so nastopili, saj »baletna« ekshibicija gotovo ni obogatila očarljive pesmi...! Ruski nastop v Števerjanu je pa v celoti zapustil lep in bogat umetniški vtis.

ab

Dekliški zbor Dubna, ki ga vodi Olga Ionova, je predstavil devet skladb ruskih in drugih avtorjev, med temi zelo znanih, kot sta npr. Rahmaninov in Bortnjanski. Poudarek je bil na zborovskih skladbah pravoslavne zborovske zakladnice (kot Sergeja Rahmaninova Bogorodice Djevo Maria). Na sporedu pa so bile tudi narodne oz. ruske umetne pesmi kot Vinterja Kolokulčiki (Zvončki), Varlamova Parus (Jadro) in ljudska V dolini. Lep in posrečen že vstop pevk v pisanih ruskih nošah, ki so pojoče vstopile v cerkev. Dekliški zbor je pokazal visoko stopnjo pevske kulture, glasovno moč in interpretacijsko občutljivost.

Smrt goriškega misijonarja

Pretekli mesec avgust so v Medeji pokopali ne samo kardinala Guida Del Mestrija, temveč tudi misijonarja, domačina Berta Stacula. Ta je bil starosta goriških misijonarjev, saj je odšel v misijone v Tanzanijo leta 1933 in preživel v misijonih 60 let. Umrli je 9. avgusta in bil pokopan na domačem pokopališču v Medeji.

* * *

Naj povsod zavlada mir, pravica in svoboda, ki naj temeljijo na resnici in ljubezni.

Glasbena matica v deželi FJK Glasbeni center »Emil Komel« - Gorica

Želja po enotnem glasbenem šolstvu na Goriškem se bo v letošnjem šolskem letu uresničila s prvimi konkretnimi oblikami skupnega dela. Pod enotnim vodstvom bo pouk potekal kot doslej na sedežih v Gorici in na podružnicah. Poučevali bomo naslednje instrumente: klavir, orgle, violino, violo, violončelo, kljunasto in prečno flavto, oboo, fagot, klarinet, trobento, pozavno, rog, saksofon, kitaro in harmoniko. Poleg instrumentov bo na šoli tudi pouk solopetja in vseh stranskih predmetov (teorija in solfeggio, harmonija, glasbena zgodovina) ter komorna igra, zborovsko petje in tečaj DO-MI-SOL za najmlajše.

Učenci, ki se niso doslej še vpisali, bodo to lahko opravili na naslednjih sedežih po sledečem urniku:
Gorica - Placuta, 18 - tel. 532163; Križna ul., 3 - tel. 531508; od 1. do 15. septembra (8.30 - 12.30 / 15. - 19.)
Štandrež - Gregorčičev dom; torek, 7. septembra (od 17. do 19. ure)
Števerjan - Sedejev dom; torek, 7. septembra (od 17. do 19. ure)
Sovodnje - Kulturni dom; torek, 7. septembra (od 17. do 19. ure)
Doberdob - Občinska glasbena soba; torek, 7. septembra (od 19. do 20. ure).
Podgora - Župnijska dvorana; torek, 7. septembra (od 17. do 19. ure)
Plešivo - Osnovna šola; sredo, 15. septembra (od 11. do 12. ure).

Lik Emila Komela - skladatelja, pevovodje, organista in plemenitega človeka ter zavednega Slovenca - je živ globoko v nas. Radi bi posredovali njegov zgled čim večjemu številu naših mladih.

Pripravljalni odbor

Srebrna poroka v Števerjanu

Pred 25 leti, ko se je v Cerkev po časi uvajala liturgična prenova po navodilih 2. vatikanskega cerkvenega zbora, sta se Boža Skrt in Marino Humar poročila v cerkvi Marije Vnebovzete v Kanalu, med prvimi z obnovljenim poročnim obredom.

V soboto, 28. avgusta, sta v župnijski cerkvi v Števerjanu obhajala srebrno poroko v krogu svojih otrok, sorodnikov in prijateljev. Pridružilo se jima je tudi lepo število župljanov, ki so cerkev napolnili, domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom Hermana Srebrniča pa je s svojim ubranim petjem povzdignil prisrčno slovesnost.

Domači župnik ju je med nagovorom spomnil, kako naj bo slavje srebrne poroke, naravnano v zahvalo drug drugemu, ker obljube, ki sta si jo dala pred Bogom in Cerkvijo na dan poroke, nista preklcala, marveč sta kljub križem in težavam, s katerimi življenje nikomur ne prizanese, ostala zvesta dani obljubi in v ljubezni vsak dan rasla.

Srebrna poroka pa je tudi priložnost, da se iz srca zahvalita dobremu Bogu, »od katerega prihaja vsak dober dar«, zlasti za dar ljubezni in zvestobe pa tudi za dar zavesti, da vama je bil On blizu s svojo milostjo v zakonskem in družinskem življenju.

To je tudi razlog, zaradi katerega lahko polna veselja, hvaležnosti in življenjskega optimizma gledata v prihodnost. Po slovesnosti so se vsi prisotni zgrnili okrog slavljencev in jima veselo čestitali. Vsem voščilom in dobrim željam se pridružuje tudi vse verno občestvo v Števerjanu in slavljencema kliče: »Na mnoga leta!«

Folklor v Gorici

»The egyptian heritage dance troupe« iz Kaira je zmagovalca 23. mednarodnega festivala folklorne v Gorici.

Letošnjega festivala se je udeležilo 22 folklornih skupin iz devetih držav: Italije, Irske, Indonezije, Argentine, Kitajske, Mongolije, Hrvaške, Polinezije (Cookovi otoki) in Slovenije.

Duhovna obnova za družbenice in žene bo v nedeljo, 12. septembra, v Zavodu sv. Družine v Gorici. Začetek ob 9. uri, zaključek ob 18. uri s sv. mašo.

Žene, matere, privoščite si eno nedeljo oddiha in duhovnega doživljanja!

Nabrežina

Zahvala vsem, ki so z veseljem pripomogli k lepemu prazniku sv. Roka v Nabrežini, 22. avgusta. Posebna zahvala g. Davidu Taljatu, tolminskemu novomašniku, kateremu večšimo obilo božjega blagoslova na prvem službenem mestu v Idriji. Iskrena hvala nabrežinski godbi, lepi skupini skavtov (veliko več kot na sliki), našemu cerkvenemu zboru, narodnim nošam, pridnim pritrkovalcem s Kontovela in vsem, ki so čistili, krasili in opremili našo skoraj 200 let staro cerkev; pa tudi mladini in drugim, ki so opremili in raznesli 600 župnijskih listov po družinah, pripravili in namestili zastavice in vence. Posebne čestitke in zahvala Fantovskemu oktetu Dornberk za

Športni teden

V Števerjanu smo letos, po sedmih letih premora, zopet oživili Športni teden. Na programu so bile razne športne igre, primerne za stare in mlade, za prave športnike in za preproste amaterje, za Števerjance in za prijatelje izven vasi: to se pravi za vse!

Športni teden je bil v Števerjanu že prava tradicija: začel se je nekje leta 1969 v organizaciji SZ Brda in je takrat žel veliko uspehov. V sredini 80. let pa se je zanimanje po Športnem tednu znatno zmanjšalo, tako da je bila organizacija opuščena. Letos se je angažiral Mladinski krožek društva FB Sedej in ga zopet priredil od 22. do 29. avgusta.

Začeli smo v nedeljo, 22. avgusta, ob 11. uri z nogometno tekmo deklet na športnem igrišču v Jazbinah. Dekleta so se pomerila v dveh formacijah, ki so si nasprotna že od starih časov: Britof in Dolenji konec. Zmagala je ekipa iz Dolenjega konca z rezultatom 5:1. Skupno je igralo 15 deklet, gledalcev pa je bilo kakih 30. Naslednji dan sta bila na programu v večernih urah v Sedejevem domu šah in dama: v šahu je zmagal Igor Povše, v dami pa Rinaldo Dorni. Igralcev je bilo skupno 40. V torek, 24. avgusta, je bil na vrsti namizni tenis. V veliki dvorani Sedejevega doma smo postavili kar tri mize, da bi se igra hitreje iztekla, saj je bilo na programu več lestvic: mlajši, dekleta, fantje, fantje in dekleta v parih. Skupno je bilo 40 igralcev, gledalcev pa še kakih 20. Zmagali so: pri mlajših Edoardo Hlede, pri dekletih Piera Hlede, pri fantih Robert Komjanc, v parih pa sta pri dekletih zmagali Nevenka in Kristina Corsi, pri fantih pa Matej Pintar in Sandro Škarabot. V sredo smo zaradi slabega vremena organizirali odbojko v telovadnici pri Katoliškem domu v Gorici. Odbojkarjev se je predstavilo kar 30, zato smo jih porazdelili v 4 sorazmerno enako močne ekipe (A, B, C in D). Zmagala je ekipa C, ki so jo sestavljali: Martin Komjanc, Simon Terpin, Saša Hlede, Martin Drufovka, David Miklus, Nevenka Corsi in Boris Sfiligoj. Med publiko smo zabeležili nad 50 prisotnih. Naslednji dan smo imeli Med Borovci tučenje: napravili smo zasilno igrišče za to igro, ki je zelo priljubljena posebno med starejšimi, zanimanje pa vzbuja tudi med mladimi. Skupinsko so zmagali Edi Hlede, Florjan Lango in Rinaldo Dorni; posamezno pa je dosegel največ točk Edi Hlede. V petek, 27. avgusta, so bile na vrsti igre brez meja. Pomerili sta se ekipi Britofa in Dolenjega konca, sestavl-

jeni iz fantov in deklet, mlajših in starejših. Igre so bile: tek v vrečah, tek v dvojicah in trojicah z zvezanimi nogami, »kariola«, vgriz in tek z jabolkom, vleka vrvi in zastavica. Prisotnih je bilo nad 50 gledalcev - igralcev. V soboto ni bilo na programu nobene tekme, zato smo organizirali na prijetni domačiji družabno srečanje z večerjo in zabavo. Športni teden se je zaključil v nedeljo, 29. avgusta, z moško nogometno tekmo. Ekipi, ki sta se pomerili sta bili seveda Britof in Dolenji konec. Igralcev je bilo veliko in tudi precej izkušenih, zato smo tekmo izvedli na nogometnem igrišču v Podgori. Po 90 minutah napete igre je zmagala Dolenjemu koncu z rezultatom 6:1.

Letošnji športni teden je požel veliko uspehov posebno med mladimi, ki so bili v polnem številu prisotni vsak dan pri raznih športnih igrah, in to nam daje novega elana, da bomo vztrajali na tej poti. Hvala Bogu, da imamo v Števerjanu zopet zdravo skupino mladih, posebno od 15. do 18. leta, ki se je dobro vključila v Mladinski krožek. Že od konca šolskega pouka smo opazili precej mladine v večernih urah »Na placu« v Števerjanu. Najprej je bil na vrsti festival in naša mladina se je dobro pokazala; za tem pa so bile na vrsti prave »počitnice v domačem kraju«. Naša mladina je v skladišču Sedejevega doma postavila na noge staro mizo namiznega tenisa in zopet očistila star in zaprašen »calcetto« ter začela vaditi in igrati. Prav iz tega zanimanja po takih igrah je prišla na dan zamisel, da bi zopet organizirali Športni teden.

Ivan Vogrič

Čestitke

Eliji in Mateji se je pridružil bratec JAKOB. Ani in Andreju iskreno čestita sovojenjska sekcija SSK.

*

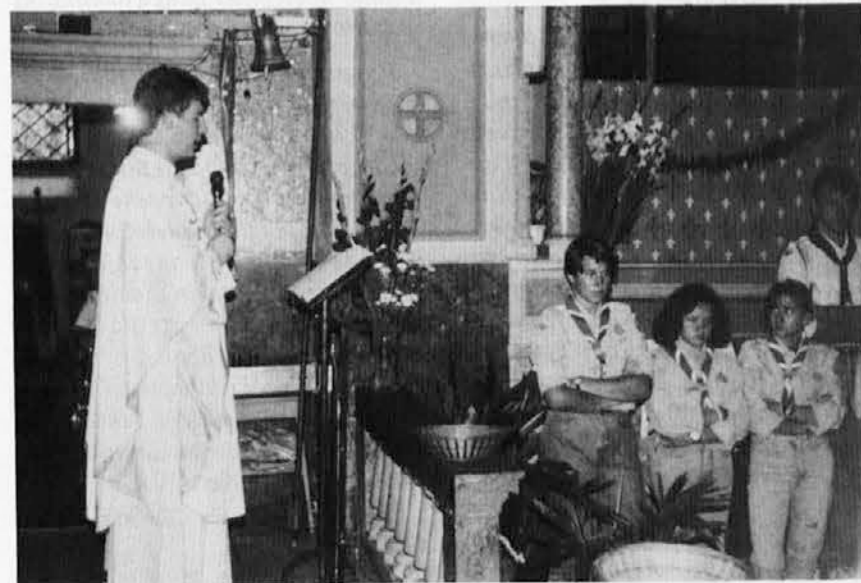
V soboto, 4. septembra, praznujeta v Štandrežu Nadia in Božidar Tabaj 25 let skupne življenjske poti.

Ob srebrni poroki jima čestitajo člani prosvetnega društva Štandrež in jima voščijo še mnogo skupne sreče.

*

Slovenski goriški skavti želimo bodočemu volčiču Jakobu blagoslovljeno življenjsko pot. Iz srca čestitamo in se veselimo z mamo Ano in očetom Andrejem ter z Elijo in Matejo.

SZSO - SGS

odlični pevski nastop pri večerni prireditvi, kakor sodelavcem pri srečovanju. Vsem darovalcem za Karitas v

Bosni (1.100.000 lir) med slovesno mašo pa naj dobri Bog povrne s posebnim blagoslovom.

Opčine

Lahko rečemo, da so letos Openki zelo dostojno proslavili praznik župnijskega zavetnika sv. Jerneja. Od nedelje, 22. do torka, 24. avgusta, je potekalo tridnevno praznovanje, v katerem res ni manjkalo visokih verskih in kulturnih trenutkov, ki so bili množično obiskani.

Začelo se je, kot že rečeno, v nedeljo, 22. avgusta, ko je ob 9. uri zjutraj potekala slovesna sv. maša, katero je ob 20-letnici svojega posvečenja daroval repentabski župnik g. Tone Bedenčič, ki se je pred kratkim vrnil iz Rima, kjer se je bil mudil na enoletnem študijskem izpopolnjevanju. Pri maši so poleg domačega cerkvenega zbora sodelovali tudi pevke in pevci dekliškega in komornega zbora iz Dubne pri Moskvi (Rusija), ki so se na Opčinah mudili na povabilo pevskega zborov Vesela pomlad. Nastopili so tudi na nedeljskem večernem koncertu v župnijski cerkvi.

Tudi v ponedeljek in torek sta bila po večerni maši na sporedu koncerta: v ponedeljek je s svojim izvajanjem občinstvo navdušil znani organist Hubert Bergant, v torek pa so nastopili udeleženci orgelskega tečaja, ki ga je bila organizirala Zveza cerkvenih pevskega zborov in ki ga je vodil prav prof. Bergant. Nastopili so Vinko Škerlavaj, David Lenisa, Marin Vremec, Luisa Antoni in Michela Peccia, ki so nato iz rok predstavnika ZCPZ prof. Humberta Mamola prejeli diplome.

Potrebno pa je, da se vrnemo k nedeljskemu koncertu ruskih gostov. Openska cerkev je bila polna do zadnjega kotička. Tisti, ki so temu koncertu prisostvovali, pa gotovo niso odšli razočarani, saj so pevke in pevci dekliškega zbora Dubna ter komornega zbora Virtuosi pod vodstvom Olge in Alene Ionove predstavili bogat izbor pesmi iz ruske pravoslavne liturgije in ljudske ter umetne pesmi ruskega in drugih narodov. Občinstvo je bilo očarano zaradi načina in kakovosti petja, saj nismo slišali mladih in še neizoblikovanih glasov, kot smo vajeni pri nas, ampak zrele, polne in zvoneče glasove, kar je presenetljivo, če upoštevamo povprečno starost pevke in pevcev. Zadeva postane manj presenetljiva, ko odkrijemo, da so se ruski gostje izšolali na akademiji Harmonija, kjer se pevska in nasploh glasbena pot začne s 7. in celo s 3. letom starosti!

Zbora iz Dubne sta torej navdušila številno občinstvo, ki na koncu ni hotelo nehati s ploskanjem, tako da so gostje zapeli še nekaj pesmi, med katerimi tudi znano Kalinko. Enkratno prisrčno vzdušje se je po koncertu nadaljevalo pri družabnosti za cerkvijo, kjer sta ruska in slovenska pesem (slednja po zaslugi domačih fantov) odmevali dolgo v noč.

Mačkolje

Poleg Barkovelj in Opčin je sv. Jerneju posvečena tudi cerkev in župnija v Mačkoljah. Že nekaj zadnjih let se skušamo svojega zavetnika spomniti najprej na sam 24. avgust, kot tudi na nedeljo po tem datumu.

Zares slovesno in obenem prisrčno domače je bilo letošnje prvo praznovanje. V svoji sredi smo imeli letošnjega novomašnika iz Tolmina, g. Davida Taljata. Zvečer je maševal ob asistenci g. Gerdola in domačega župnika. Dobrodružilo, pozdrav in voščilo mu je izrekel Albert Tul, skavtinja Elisa pa mu je izročila šo-

pek cvetja. Med slovesno sveto mašo so domači skavti v dvojni vrsti (»špalirju«) sodelovali in »držali stražo«, cerkveni pevci pa zares čudovito peli kljub visoki vročini v cerkvi.

V mašnem nagovoru nas je novomašnik spodbudil, da bi se po zgladu sv. Jerneja ne zaustavili ob prvih pomislekih in težavah vere, ampak šli pogumno bolj na globoko. Jerneja je prijatelj Filip prijateljsko povabil »Pridi in pogledaj«, in to naj bo večkrat tudi naša spodbuda drug drugemu. Izrazil je željo, da bi vsaj mi kristjani bili glasniki veselja in upanja. »Vašega veselja vam ne bo nihče vzela,« je rekel Jezus apostolom. In prav ta stavek si je vzela g. David za svoje novomašno geslo.

Ob koncu maše se je g. Žarko Škerlj zahvalil novomašniku za njegov prihod v našo vas in za obogatitev letošnjega župnijskega praznovanja.

Mačkoljanski verniki so presenetili domačega župnika, spomnili so se z zahvalo njegovega desetletnega delovanja.

Ob prigrizku, ki se za tako slovesnost spodobi, so ure kar prehitro tekale, saj je marsikdo srečal znanca ali znanko, pa tudi novomašniku je marsikdo hotel še enkrat stisniti roko. Iskrena hvala vsem za obisk in pripravo tako lepega praznovanja.

80 let Vinka Beličiča

19. avgusta je praznoval 80-letnico pesnik Vinko Beličič. Doma je iz Bele Krajine, a od leta 1945 živi in deluje v Trstu. Poučeval je na liceju F. Prešeren. Izdal je vrsto pesniških zbirk (Češminov grm, Pot iz doline, Gmajna, Bližine in daljave) ter črtic in povesti (Kačurjev rod, Dokler je dan, Leto borove grizlice itd.), s katerimi se je uveljavil kot eden najbolj plodovitih in tenkočutnih literarnih ustvarjalcev v zamejstvu. Lani je izdal svojo — po njegovih besedah — zadnjo knjigo, in sicer Leto odmrznitve, v kateri opisuje svoje občutke v letu, ko je v Sloveniji zmagala demokracija in ko je naša matična domovina postala samostojna. Spomnimo se, da je Društvo slovenskih izobražencev preteklega 14. junija priredilo ob priliki zaključka svoje sezone poklon Vinku Beličiču, na katerem je bil tudi predstavljen ponatis pesniške zbirke Bližine in daljave.

Čestitkam slavljenca se seveda pridružuje tudi uredništvo našega lista.

Novi predsednik vznemirja...

Novi predsednik deželnega odbora Pietro Fontanini je vznemiril določene kroge v naših krajih, pa tudi drugod po Italiji. Pustimo afero, ki je nastala ob odkritju, da Fontaninijev zasebni telefon odgovarja samo v furlanščini in v angleščini, ne pa v italijanščini, kar je povzročilo jezo listarskega prvaka Gambassinija in precej žaljiv članek Saveria Vertoneja v dnevniku Corriere della Sera. Predsednik vznemirja predvsem zato, ker je, poleg običajnih »exploitov«, ki so značilni za vse prvake Severne lige, sprejel odločitve, ki so med krajevnim prebivalstvom povzročile iskreno navdušenje. Že v samem programskem govoru se je trdno zavzel za sožitje v teh krajih in zvezi s slovensko in furlansko narodnostno skupnostjo ter za sodelovanje s Slovenijo in Hrvaško. Udeležil se je srečanja beneških Slovencev na Matajurju in protestiral zaradi na-

mestitve italijanske vojske v obmejnem pasu.

Zaradi vsega tega je Fontanini postal trn v peti krajevnim zagovornikom »starega režima«. Njegove poteze so seveda v popolnem sozvočju s stališči Severne lige. V prihodnje bomo videli, ali bo temu obetavnemu začetku sledilo konkretno prizadevanje za korenite spremembe v krajevni politiki, ali pa smo priče demagogiji. To je važno tudi za našo slovensko skupnost. Začetki, med katere sodi tudi odločitev deželnega odbora, da prispeva določeno vsoto za popravila na slovenskih šolah, so, kot že rečeno, obetavni.

(-n-)

Černigojeva spominska razstava

24. avgusta, na umetnikov rojstni dan, so v Galeriji mestne hiše v Kranju odprli spominsko razstavo tržaškega slikarja Avgusta Černigoja. Na ogled so risbe, grafike in olja.

Poznamo sicer stalno razstavo v Galeriji v Lipici, kjer je slikar preživel zadnja leta svojega življenja.

Razstavljeni dela v Kranju so po večini last privatnikov, med katerimi sta sina Teodorja Černigoja. Razstavo je odprl državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve, dr. Peter Vencelj.

Avgust Černigoj se je rodil 24. avgusta 1898 v Trstu pri Sv. Ani, umrl pa 17.11.1987.

Še vedno polemika okoli projekta Stocktown

Projekt Stocktown, ki predvideva izgradnjo velikega upravnega središča v rojanski mestni četrti, je ustavljen. Znano je, da se prebivalci Rojana niso pretirano veselili tega načrta, zato so tudi zbrali več tisoč podpisov. Sedaj pa sta se tako deželni odbor kakor tudi tržaški občinski komisar odločila, da ne ratificirata programskega sporazuma za uresničitev projekta. Posegle so tudi politične sile: tako Severna liga in Stranka komunistične prenovitve to odločitev podpirata, Demokratična stranka levice pa je zaradi tega vprašanja razdvojena.

Prosek

V nedeljo, 5. IX., bo na Proseku procesija s kipom Matere božje. Začetek ob 16. uri. Dekleta bodo nosila kip, fantje jim bodo pomagali. Sodelovala bo godba na pihala. Po procesiji bo peta sv. maša z običajnim ofrom za potrebe cerkve. Lepo vabljeni Marijini častilci!

Še o poletnih taborih

Mesec julij je prišel v tradicijo, da v tem mesecu gredo skavti-skavtinja na svoje tabore. Tržaški del SZSO je za izvidnike in vodnice (od 11. do 16. leta) pripravil tri tabore: tabor A v Brcah pri Ilirski Bistrici, tabor C v Robanovem kotu v Savinjski dolini in tabor B pri Žužemberku. Ta tabor je obsegal dve četi (Prosek, Kontovel, Opčine, Repentabor) in je potekal od 16. do 30. julija. Udeležilo se ga je 28 izvidnikov in vodnic ter 8 članov vodstva. Načeloval je Mitja Ozbič. Ker smo taborili ob reki Krki, smo imeli veliko iger v vodi poleg običajnega dela pri kuhanju in pri pospravi po taboru in drugo. Za duhovno rast je služilo »romanje po puščavi«. Vsak dan smo namreč prebrali odlomek iz 2. Mojzesove knjige o odhodu Izraelcev iz Egipta in njihovo potovanje po puščavi. V nedeljo smo se seveda udeležili maše v Žužemberku. Zadnji večer smo se

zbrali pri oltarju v taboru, prižgali šest bakel, ker je bilo v četi šest vodov, in z njimi prižgali taborni ogenj kot simbol ljubezni, ki nas je vezala ves čas taborjenja.

Pred taborom smo si zastavili tri cilje: enotnost čete, povezanost v vođu, vključitev novincev v četo. Te cilje smo v polnosti dosegli, tako da na koncu lahko rečem, da je na našem taboru zrastle prava skupnost, kjer sta vladali dve besedi: bratstvo in sestinstvo.

Navihana antilopa

Popravni izpiti

Na slovenskih višjih srednjih šolah na Tržaškem so se v sredo pričeli popravni izpiti. Slednji zadevajo 214 dijakov (približno 3/10 celotne višješolske populacije). Razporejeni so takole: na znanstvenem liceju F. Prešeren polaga izpite 48 dijakov, na klasičnem liceju 12, na DTTZ Ž. Zois 71, na oddelku za geometre 13, na pedagoškem liceju A. M. Slomšek 31 in na poklicnem zavodu J. Štefan 39.

Pogreb Fanike Špeh, matere g. Jožeta Špeha

Pogreba pok. Fanike Špeh, ki je dočakala 85 let, se je 25. avgusta udeležilo tudi nekaj prijateljev iz Trsta.

Ob 15. uri je bila sv. maša zadušnica. Poleg glavnega celebranta, domačega župnika, je bil še sin Jože in osem duhovnikov. Veliko število vernikov je pričalo, da je pokojna uživala spoštovanje in priljubljenost. Obredu so prisostvovali tudi škofov vikar Franc Vončina iz Trsta, barokovljanski župnik g. Elio Stefanuto s svojo mladino ter župnik s Proseka g. Rudi Bogatec in drugi prijatelji. Truplo pokojnice je čakalo v vežici na pokopališču, kajti cerkev je oddaljena od pokopališča celih 5 km. Tako so ukrepali tedanji mogotci enoumja, hoteč zatreči vsak spomin na vero in posmrtno življenje. Cerkev naj bo čim bolj ločena od pokopališča, saj se tudi brez nje lahko odpravi.

Po sv. maši so se udeleženci lahko poklonili truplu pok. mame Fanike, nakar so o pokojnici spregovorili tudi v žalni dvorani. Gospa Fanika Špeh roj. Oštir je morala z možem v inozemstvo in nato na Kosovo. Ko se je s hčerka vrnila v rodno Velenje, sta se jima rodila še hčerka in sin Jože. Njena pristna duhovnost in neomajna vera sta se izkazali zlasti v zadnji bolezn, ko je mnogo trpela.

Po blagoslovu trupla in ob spremljavi ubranega petja se je žalni sprevod pomaknil do njenega groba, na najvišji točki prostranega pokopališča, kjer naj v Bogu pričaka vstajenje. Njen zglede pričča, da človek v sodelovanju z božjo milostjo vse premore in mu nobena zla sila ne more do živenga.

Župnijska skupnost v Barkovljah in s Kontovela izreka gospodu Jožetu toplo sožalje in obilo božje tolažbe.

F.V.

Sožalju se pridružujejo slovenski duhovniki.

Katinara

V petek, 13. avgusta, smo sorodniki, znanci, prijatelji in sosede spremljali k zadnjemu počitku Marčela Nadliška, starešino cerkvene skupnosti na Katinari.

Marčelo, najstarejši izmed sedme-

rih otrok, je že od otroštva okusil bridkost in krutost življenja, ko je oče zapustil mater in šest nedoraslih otrok. Takrat je najstarejši Marčelo prevzel vlogo očeta v hiši, pomagal materi in skrbel za svoje sestre in brate.

Pot do kruha ga je vodila od trgovskega vajenca do lastne trgovine, ki si jo je pridobil s poštenostjo, požrtvovalnostjo in vztrajnostjo. Ko se je oddahnil od pogumnega dela, si je leta 1949 ustvaril lasten dom in si osnoval družino. Bil je vedno v prvi vrsti, ko je šlo za obrambo bitnih pravic naše narodne manjšine. Njegovo življenjsko vodilo sta bila poštenost in vera. Trdno je bil prepričan, da bi sam ne zmožal vsega, zato je kakor svojo ljubil tudi božjo Mater in v zahvalo za vsestransko pomoč se ji je oddolžil z zgradnjo kapelice Mariji kraljici miru, ki stoji ob vhodu v njegovo bivšo domačijo.

Dragi Marčelo, zadnjič, ko sem bil pri tebi, sva govorila tudi o tem. Dovolj, da se sedaj poslovim od tebe z besedami, ki si jih ti sam dal vklesati v ploščo pod Marijinim kipom: ... DA NIKDAR OD TEBE SE LOČIL NE BOM, MARIJA PRI TEBI MOJ DRUGI BO DOM.

Ko smo spremljali Marčela k zadnjemu počitku — s turna na Katinari je pozvanjalo njemu v zadnji pozdrav — je v bližnji katinarski bolnišnici na smrtni postelji ležal njegov najmlajši brat Ivan in preden je teh nekaj besed šlo v tisk, je tudi on dotrpel.

Tudi Ivanu, zvestemu članu katinarskega cerkvenega pevskega zbora, naj gre naša zahvala za vse, kar je dobrega naredil, in naš zadnji pozdrav. Žalujemo sorodnikom naše iskreno sožalje.

Prijatelj Jožko

Umrl je inž. Izidor Ostan

V soboto zjutraj so v rodnom Bovcu pokopali pokojnega inž. Izidorja Ostana, ki je umrl v ponedeljek, 23. avgusta, v 82. letu starosti.

Od leta 1948 je bil pokojni Ostan ravnatelj slovenskih radijskih oddaj (torej še za časa Zavezniške vojaške uprave) tja do leta 1960; nakar se je preselil v Turin in nazadnje v Milan, vedno v službi Rai.

Po upokojitvi si je zgradil svoj dom v Devinu.

Škedenj

V soboto, 21. avgusta, zjutraj so žalostno odmevali po Škedenju vsi trije zvonovi v slovo Mariji Sancin, po domače Čuk, zadnji škedenjski krušarici.

Zaključila je dolgo večstoletno dobo tistih škedenjskih žensk, ki so stopile v krajevno in širšo zgodovino s svojo iznajdljivostjo, pridnostjo, požrtvovalnostjo.

Pokojna Marija Sancin je že v prvih mladostnih letih izkusila težo življenja. Zgodaj je zgubila mater in je morala skrbeti za svoje mlajše brate in sestre. Celotno življenje je s kruhom preživljala sebe in ožje sorodnike, svoje družine si ni ustvarila.

Tiha, skromna, globoko verna - je stopila pred večnega plačnika polna zaslug in dobrih del.

Peko kruha je pokojna opustila leta 1972 (medtem ko so štiri še živeče krušarice že veliko prej) in tako zapечатila čudovito dobo škedenjskih krušaric. Njen mili obraz bo ostal v spominu poznim rodovom na platnici knjige, ki opisuje to delo.

IZ SLOVENSKE KOROŠKE

Povezovalec Slovencev praznoval 80-letnico

V začetku avgusta je v Hodišah, kjer že dobrih 40 let župnikuje, praznoval »okroglo« obletnico - 80 let - župnik Lovro Kaselj. Ob tem jubileju se ga niso spomnili samo domači farani in občina, ki ga je za dolgoletno delo »pozlatila«, ampak tudi slovenske organizacije, katerih član je dolga leta bil.

Poleg pastirovanja se je namreč župnik Kaselj — in se še — kulturno udeleževal (pisal, pesnikoval, pisal igre), 10 let urejal Družino in Dom, 12 let bil predsednik Krščanske kulturne zveze in dolga leta odbornik Mohorjeve in Narodnega sveta koroških Slovencev. V težkih časih je vzpostavil stike z matično Slovenijo in bil iniciator povezave med koroškimi in Primorskimi Slovenci (Koroški dnevi na Primorskem

in Primorski dnevi na Koroškem). Zato mu je preko KKZ voščilni telegram poslal tudi g. Pavlin iz Gorice.

KKZ, NSKS in Mohorjeva so jubilarantu, ki je bil vedno pokončen narodnjak, pri šolskih sestrah v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu 23. avgusta pripravili slovesnost, na kateri so ga še posebno počastili, mu izrekli dobre želje in izročili darila. Poleg predsednikov mu je zahvalo v imenu mlade slovenske države izrekel tudi generalni konzul v Celovcu g. Jeraj. Vsi so bili mnenja, da bi takih vsestranskih duhovnikov potrebovali še več, in čeprav nikoli ni dobil posebnih priznanj, je zapisan v srcih hvaležnih Slovencev.

Čestitkam se pridružujejo tudi primorski prijatelji, posebno še Zveza slov. katol. prosvete. **R.B.**

Skavti - enkratni tabor volčičev in veveric

S travnika pri Pečovnikovi domačiji v Robanovem Kotu, kjer so te dni voditelji Slovenske zamejske skavtske organizacije imeli taborno šolo, so se v sredo, 11. avgusta, vrnili v Trst volčiči in veverice. Na železniški postaji v Sežani so zaključili 10-dnevno taborjenje, ki bo marsikomu ostalo v zelo lepem spominu.

Že prvi dan so voditelji predstavili otrokom temo tabora: skozi mit o nastanku Zemlje so jih pripeljali v Grčijo, vsaki skupini dodelili ime enega izmed grških mest ter se sami poimenovali po grških bogovih. Seveda je bil tudi program naslednjih dni v skladu s to temo. Po postavitvi zgradb na taboru so se zvrstili dan izražanja s predstavitvijo nastanka grškega gledališča in uprizoritev igre pri večernem tabornem ognju; dan narave in orientacijska igra z iskanjem zaklada (trojanskega konja) med grško-trojansko vojno, olimpijske igre, igre z vodo, ogled okolice, celodnevni izlet na Robanovo planino ter dan obiskov. Na žalost je vreme dvakrat ponagajalo in ni bilo mogoče izvesti lova na Rimljana. Vendar tudi v grdem vremenu volčiči in ve-

verice niso ostali brez dela: kratkočasila jih je tekma s skavtsko križanko ter pevske vaje.

Poleg raznih obiskov bratov skavtov je prišla na tabor tudi novinarka Roža Peric, ki za radio Trst A pripravlja oddaje o počitnicah. Na trak je posnela kar lepo število pesmi. Nasploh so letos vsi zelo radi peli, predvsem pesmi, ki so si jih sami izmislili in ki so postale letošnje himne.

Volčiči in veverice ter njihovi voditelji so s taborom izredno zadovoljni, saj je popolnoma izpolnil pričakovanja in upe vseh, ki so v to vložili ves svoj trud. **(MB)**

V POMLAJENI CERKVI JE BODOČNOST

45. MARIJANSKI SHOD

V NEDELJO, 12. septembra 1993,
NA OPČINAH PRI TRSTU

SHOD BO VODIL TRŽAŠKI ŠKOF
LOVRENC BELLOMI

ZAČETEK OB 15.30 V CERKVI, NATO OB LEPEM
VREMENU PROCESIJA IN SV. MAŠA NA PROSTEM

Za starejše bodo na razpolago sedeži.
Ob neugodnem vremenu bo vse v cerkvi.

OD SREDE, 8. do SOBOTE, 11. sept.

bo vsak večer ob 19. uri posebna priprava s sv. mašo,
povezana z besedo in pesmijo o Mariji:

V sredo, 8. sept.: *Marija v slovenski nabožni pesmi*
V četrtek, 9. sept.: *Marija v slovenski vernosti*
V petek, 10. sept.: *Marija in naša sprava*
V soboto, 11. sept.: *Marija na poti z mladimi*

PRISRČNO VABLJENI!

DRAGA '93

XXVIII. ŠTUDIJSKI DNEVI

Društva slovenskih izobražencev v Trstu

Park Finžgarjevega doma, Opčine, Narodna ulica 89

Petek, 3. septembra 1993

Ob 17.00: predstavitev letošnje Drage

Ob 17.30: Evgen Bavčar: PARIŠKI POGLED NA SLOVENIJO

Sobota, 4. septembra 1993

Ob 16.00: Slovesna otvoritev, nato:

Okrogla miza: BITI MANJŠINEC DANES

Dva nastopajoča iz Trsta (Miran Košuta in Mario Ravalico) ter dva s Koprškega (Milan Gregorič in Amalia Petronio) o današnjem manjšinskem trenutku.

Nedelja, 5. septembra 1993

Ob 10.30: dr. Vinko Potočnik: ZAKAJ OSTAJAM KRISTJAN

Ob 16.00: inž. Igor Senčar: DRUŽBA IN MIT

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri na prireditvenem prostoru.

DAROVI

Za misijone: v spomin pok. staršev, Emilija in Marija Šajn 200.000 lir.

Za begunske otroke iz BiH: N.N. Gorica 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Mira Bole ob drugi obletnici smrti mame Mary 100.000; Marija Novak 50.000; Robert Kozman ob smrti mame Katarine 100.000; druž. Žerjal namesto cvetja na grob pok. Katarine Rakar 100.000; v isti namen druž. Žerjal-Oblak 100.000 lir.

Dobrotnica M.H. je darovala 10.000.000 lir za misijonarko Terezijo Medvešek v Indiji in 10.000.000 lir za obnovo škofijske gimnazije v Šentvidu pri Ljubljani.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N.N. ob obletnici rojstva 50.000; Riketa in Gracija v spomin na mamo in teto Rahelo Zupančič ob 3. obletnici smrti 50.000; druž. Bizjak v spomin na gospoda P. Šorlija in Fanice Šorli 50.000 lir.

Za kapelico Kraljice miru na Katinari: Berto in Gracija Gerdol v spomin na Marčela Nadlišek 100.000 lir.

Za cerkev v Mačkoljah: namesto cvetja na grob pok. Alojziji Smotlak-Ernesta Smotlak 50.000; Alma Stepančič 20.000; Slava in Anica z družino 50.000 lir.

Za cerkev v Rupi: N.N. (11.7.) 50.000; Walter in Antonella ob poroki za cerkev in v dober namen 100.000 lir.

Vrh. Za nove nabave: N.N. (3.7.) 50.000; N.N. (11.7.) 100.000; Alojz Cotič v spomin na očeta Emila 100.000; Mimica Lavrenčič 50.000 lir.

Za cerkev na Peči: Gizela Devetak-Stanzani v spomin na Viktorijo Carli-Gnezda 50.000; nečakinje in nečak pok. tete Viktorije v njen spomin 200.000 lir.

Za cerkev v Grabrjah: druž. Černic - št. 40 namesto cvetja na grob Janeza Pavletiča 100.000; člani rožnega venca »Klanec«, namesto cvetja na grob našega organista Janeza Pavletiča 70.000; Olga Černic-Fajt namesto cvetja na grob Janeza Pavletiča 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N.N. in N.N. Rupa 200.000 lir.

Za cerkev na Kontovelu: stari Goričan 1.000.000 lir.

Za Slov. Karitas: N.N. 100.000; N.N. 100.000; C.K. 50.000; Ivanka M. 200.000; neimenovana družina iz Mačkolj 500.000; A.O. 100.000; R.N. 100.000; M.Ž. 200.000 lir.

Za misijonarja Ernesta Saksida: N.N. Trst 100.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: v spomin na bratranca Ucciota Cancianija darujeta Magda in Gracija 30.000 lir.

Za Katol. glas: N.N. 100.000 lir.

Za lačne otroke v misijonih: K.K. 100.000 lir.

OBVESTILA

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, bo v Bazovici ob 20. uri Marijanska procesija.

V nedeljo, 5. septembra, bo ob 16. uri na Proseku procesija s kipom Matere božje, ki ga bodo nosila dekleta: pomagali bodo skavtje, sodelovale narodne noše in godba na pihala.

10. septembra priredi bazoviška župnijska romanja na Sv. Višarje. Prijavite se na tel.: 226117.

6. septembra 1930 so padli na Bazovski gmajni 4 slovenski fantje, žrtve fašizma. Vsako leto se jih spomnimo v bazovski cerkvi s sveto mašo; letos bo spominska sv. maša vseh žrtev nasilja v ponedeljek, 6. septembra, ob 20.30. Po maši bo govoril advokat dr. Peter Močnik. Peli bodo Fantje izpod Grmade.

Videokasete za veroučne skupine je izdala založba »Messaggero di S. Antonio«. Vsaka kasetra traja 30 minut in se nanaša na razne teme iz katekizma.

V soboto, 4. septembra 1993, s pričetkom ob 20.30 bo na sporedu poseben »goriški kabaretni večer« oziroma Pajk's show, katerega prirejajo razne slovenske zamejske kulturne organizacije (Kulturni dom - Gorica, ZSKD, zadruga Maja, KD O. Župančič).

Tokrat se bo »goriški zamejski cirkus« odvijal na odprtem prostoru kulturnega doma A. Budal v Štandrežu (pri Gorici).

Za kratek čas

BRANKO

REŠITEV: SREČNE VESELE
POČITNICE ŽELI BRANKO

1) 1) zavodnik 2) drevored 3) restoriran 4) Adelaide 5) Voltaire 6) elevator.

SREČNE VESELE

2) KA 1) praska 2) opanka 3) čistka 4)

Irenka 5) treska 6) nalika 7) ilovka 8) cedika 9) edinka.

POČITNICE

3) 1) žafran 2) petunja 3) pilja 4) hijacint.

ŽELI

4) BRANKO

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Spored od 5. do 11. septembra 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. »Zgodba o zaspnem velikanu in njegovih sanjah«. - 3. del. 11.00 Vladimir Jurc-Boris Kobal: »Lahko noč, gospod...« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Na počitnice (ponovitev). 13.20 Glasba po željah. 14.10 Mario Uršič: »Franc in njegovi«. 4. del. 15.30 Z naših prireditiev. 16.00 Študijski dnevi »Draga '93«. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Iz Četrtekovih srečanj. 9.15 Otroški knjižni sejum. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Lev Nikolajevič Tolstoj: »Vojna in mir« - roman. 12.00 Po južnoameriških vrhovih. 12.40 Slovenski zbori. Slovenski madrigalisti, vodi Janez Bole. 13.20 Orkestralna glasba. 13.30 Znaš ta zadnjo? 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Fréderica Chopina. 18.00 Moji prijatelji za boljši svet.

Torek: 8.10 Irena Žerjal: V mreži metafor. 9.15 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. 12.00 Fokus. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album. 18.00 Vladimir Jurc-Boris Kobal: »Lahko noč, gospod...«.

Sreda: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.30 Revival. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. Georg Friedrich Händel: Mesija (1. del). 11.30 Odprta knjiga. 12.00 Primorske mavrice. 12.40 Slovenski okteti. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 14.10 Veliki svet malih domovin. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album. 18.00 Moja srečanja z ljudmi v stiski.

Četrtek: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Muzeji v naši deželi. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. Georg Friedrich Händel: Mesija (2. in 3. del). 11.40 Odprta knjiga. 12.00 Vojna je obrt, kruta in egoistična. 12.20 Potpuri. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Filmska srečanja. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 9.15 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. 12.00 Razglednice iz Srednje Amerike. 12.40 Zborovska glasba iz našega arhiva. 13.20 Števerjan '93. 14.10 Na počitnice. 15.00 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.15 Otroški kotiček. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. 11.45 Orkestralna glasba. 12.00 Za črte, za bogove nad oblaki. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Z naših prireditiev. 15.30 Živeti zdravo. 15.50 Orkestralna glasba. 16.00 Bile so stezice... 17.10 Klasični album. 18.00 Mario Uršič: »Franc in njegovi«. 18.30 Vabilo na ples.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Tedenc«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga - Cooperativa:
Goriška Mohorjeva

Riva Piazzutta, 18 - Gorica - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA